45. ÉVFOLYAM 4. SZÁM
Ára: 3,80 Ft
1989. JANUÁR 25.

Ludas Matyi

ITT TARTUNK

ÖNÖK MIRE GYŰJTENÉNEK ALÁÍRÁSOKAT
– REVÜNK A 8–9. OLDALON

A GYERMEKINTÉZMÉNYEK DÍJVÁLTOZÁSAI

– Vegyük újra magunkhoz a kölköt, itthon biztos nem eszik annyit . . .!

Majdnem majdnem

Egy tájékoztatón hallottam, hogy az idén a bér **majdnem** költséggé válik. Ugye nem kívánják, hogy ezt most közgazdaságilag elmagyarázzam, nem is tudnám, mert annyit értek belőle, hogy mivel a bérreformnak még csak a kezdetén vagyunk a bér, adózás szempontjából még nem ugyanolyan költség, mint például az energia. Tetszenek érteni? Hát annyit bizonyára, hogy amit kapunk, nemcsak **majdnem** bér, hanem **majdnem** költség is.

Tele vagyunk majdnemekkel . . . Van ugye társadalmi létminimum, amit most 4000 forintra taksálnak, ezért júliustól 3700 forint lesz a legkisebb munkabér, hogy **majdnem** fedezze a társadalmi létminimumot. Ami addigra – látva az áremelkedéseket – várhatóan magasabb lesz. Dehát ebbe a majdnembe **majdnem** minden belefér!

Még a **majdnem** piac is! Elmaradott gondolkodásunkkal, ha a piacról hallunk, a Lehel piacot képzeljük magunk elé. A szocialista piacról van, aki azt hiszi, hogy azért szocialista, mert zászló leng a kapuján és a hét elején nincs friss zöldség. Pedig a piac ennél sokkal több! Ott kell eldőlnie az áru sorsának – ha van áru – és ahogy szép magyarsággal megfogalmazták „az árak ott határozódnak meg." Tudomásom szerint a mostani áremelések is a kormány ülésén, illetve az Árhivatalban határozódtak meg, azaz ott ülnek a főkofák, mivel még csak **majdnem** piac van.

Legutóbb neves közéleti személyek vitáztak arról, minek nevezzék a magyar piacot. Tervszerűnek, vagy szocialistának? Egy résztvevő lehűtötte a heves vitatkozókat: jelenleg a piacot és kulcsszavait (tőke, részvény, stb) a valóságos piaci viszonyok nélkül használjuk. Leginkább a szavak piaca működik. A gazdálkodó az üzlet, a vagyongyarapítás helyett a szabályozókkal és azok kijátszásával foglalkoznak. A szabályozás annyira **majdnem**, hogy azzal még a mezőgazdaság legigénytelenebb ágazatát, a juhtenyésztést is sikerült veszteségessé tenni.

Ami pedig a pénzpiacot illeti: azt egyre kevésbé mondhatjuk, hogy **majdnem** a pénzünknél vagyunk, hiszen tavaly **majdnem** 9 százalékkal több pénzért **majdnem** 7 százalékkal kevesebb árut vásárolhattunk, mint 87-ben. Ez a majdnem-teljesítmény következménye, persze nemcsak az egyszerű dolgozóké, hanem az egész gazdaságé, mégis elsősorban az előbbieket sújtják azzal, hogy most már ők dotálják – a magas árak, adók fizetésével – azt a pazarló, gazdaságtalan termelést, amit eddig azért támogatott az állam, mert a munkabéreket a dotált árakhoz igazították. Nos, az árak már rég nem alacsonyak, a bérekkel meg a jutalmakkal viszont lassan odajutunk, hogy csak Holsten prémiumnak nevezhetjük. Ami egy sörfajta neve, stílszerűen egyharmad literes, de az ára felér egy félliteresével . . .

Földi Iván

Három aranyásó

Már várták a rákospalotai ékszerüzletben a volt rendőröket – a rendőrök.

Lecsaptak rájuk, amikor aranytörmeléket akartak eladni. Több, mint negyven dekát.

Dehát miért tartóztatták le őket, miért kobozták el tőlük a nemesfémet?

Volt rendőrök nem adhatják el felesleges aranyukat?!

Nem bizony, ha a szóban forgó, több mint 300 000 forint értékű aranytörmelék – bűnös úton jutott hozzájuk.

Feljött ugyanis Pestre egy vidéki fiatalember, foglalkozására nézve vegyipari munkás. Ebben a minőségében helyezkedett el az Állami Pénzverőben.

Dolgozott, nézelődött, és egykettőre rájött, hogy az arannyal végzett műveleteket kisebb veszteséggel is meg lehet csinálni, mint az a 6–8 százalék, amelyet a technológia „megenged".

A különbséget, a száraz fémiszapot, a részecskéket, rögöcskéket, hazavitte.

Amikor már kigömbölyödött egy szép kupac, szólt gyerekkori ismerősének, a volt rendőrnek. Az szólt a másik volt rendőrnek. Megegyeztek, ketten felvállalták, hogy pénzzé teszik a portékát.

Nem sikerült. Lebuktak. Dutyiba kerültek. Mind a hárman.

Kész?! Passz?!

Ezzel befejeződött a történet? Itt a vége, fuss el vele?

A jelek szerint – igen.

És ez elég nagy baj. Népgazdasági szintű.

A tudósítások szerint ugyanis ez a szakmailag minden bizonnyal tehetséges, erkölcsileg megtévedt fiatalember mégiscsak valami jelentős, nagy értékű megtakarítási lehetőségre jött rá.

És ha ő egymaga – feltehetőleg állandó rettegések közepette, bujkálva, aligha folyamatos csenéssel – röpke két év alatt több mint negyven deka aranytörmeléket „bányászott ki", akkor száz munkás két év alatt, főmunkaidőben, nyugodt, biztonságos, legális munkakörülmények között . . .

Nem megy nekem a magasabb matematika, de biztos, hogy mázsák jönnének ki. Mázsa aranyak.

De nincs információ arról, hogy a vállalat vezetői, mérnökei, tudományos kutatói utánamentek-e, elkérték-e a receptet a bekaszlizott vegyipari szakmunkástól.

Kijavították-e ennek alapján a régi technológiát?

Csökkentették-e a veszteséget?

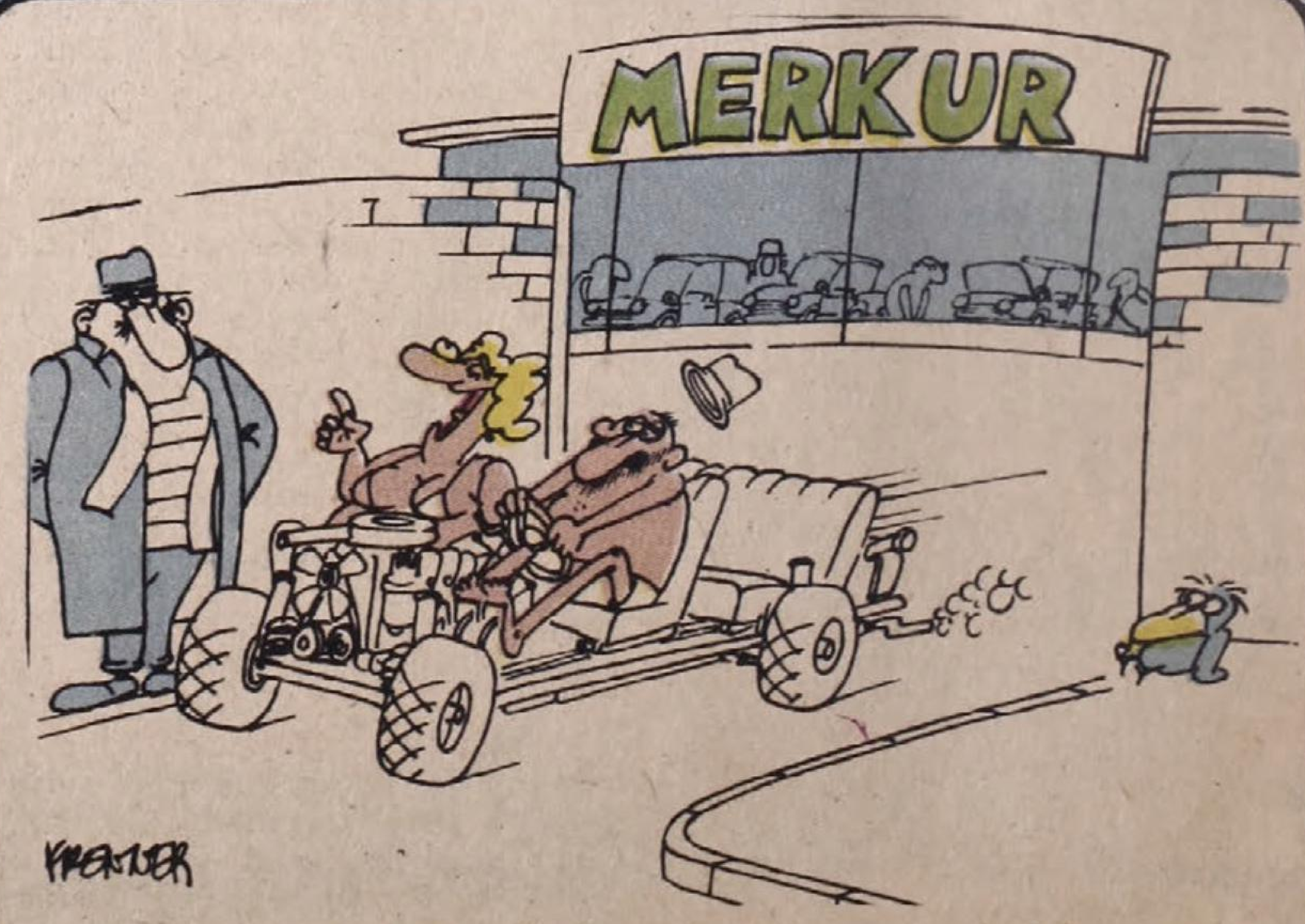
A glasznoszty erről egy mukkot se mond.

Elképzelhető, hogy az Állami Pénzverőben továbbra is a régi módon dolgozzák fel az aranyat?

És mindenért csak az az aranyásó felelős, aki „ment a hegyek közt, a vízesés felé, halihó"?

És aki bele is esett a vízbe?

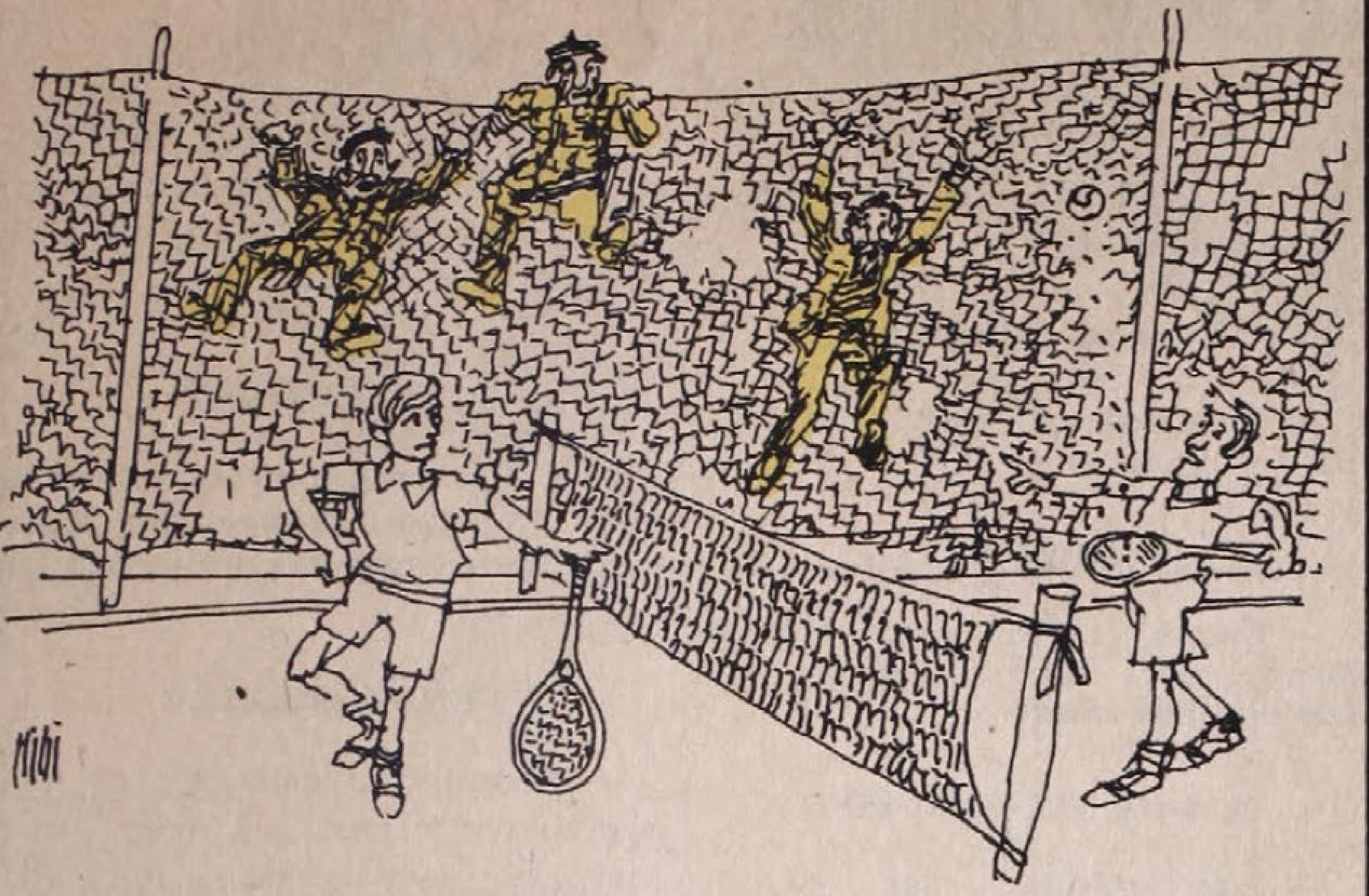
Kürti András

– A karosszériát csak jövőre vesszük át!

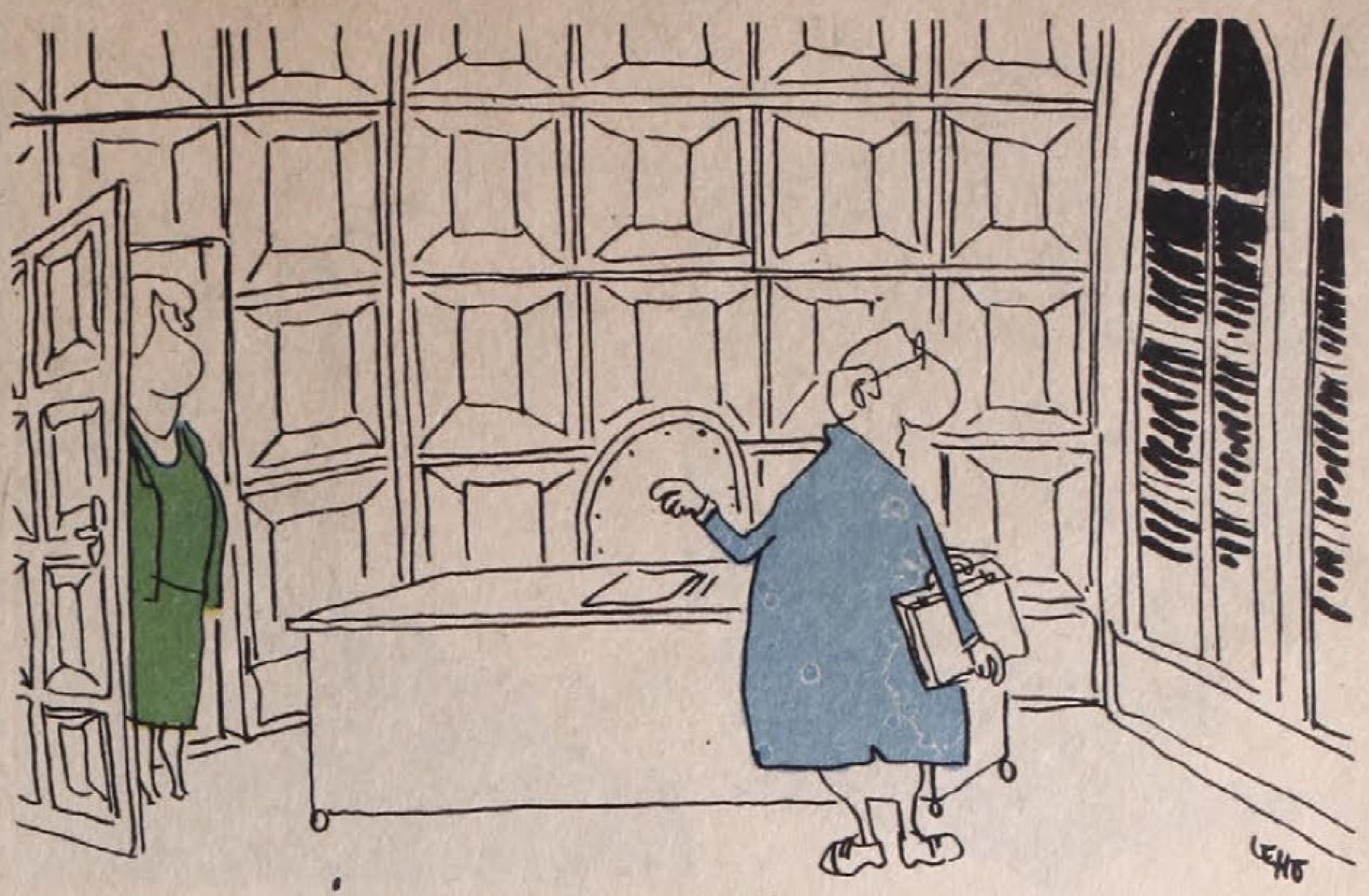
Ma és most...

APROPÓ

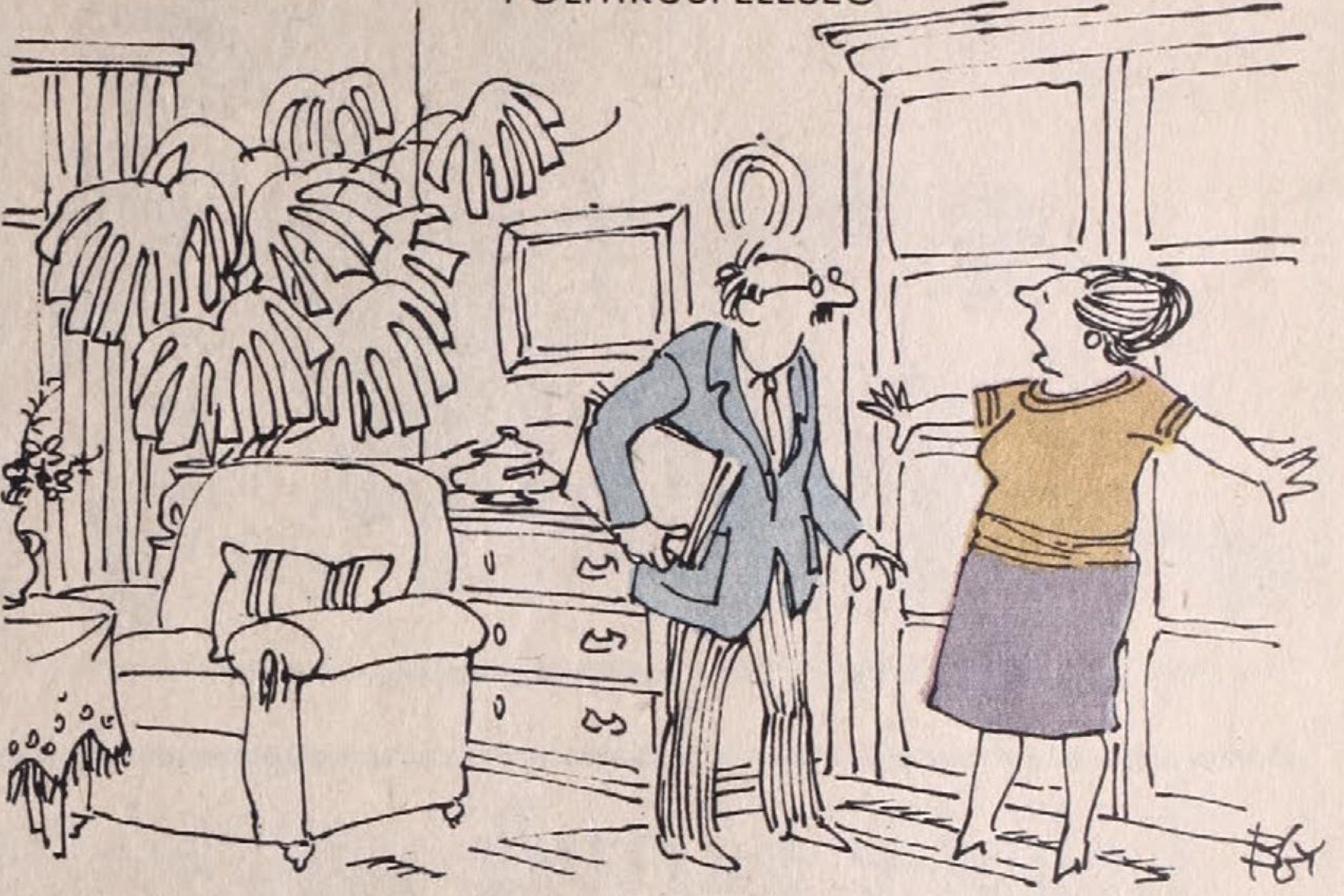
– ... és megfelelő szociális védőháló is kellene ...

FÁJRONT

– Gyanúsan sokan gyülekeznek a téren, kérem a FIDESZ-jelvényt ...

POLITIKUSFELESÉG

– Lehet, hogy valóban fényes szellők fújnak most odakint, de lobogjon már csak másoknak a haja!

– Csökkentett támogatással is megállunk a lábunkon!

ROBINSON, A HENTES

A pult roskadozott az ínycsiklandó finomságok súlya alatt. Főtt és füstöltféleségek, kolbászáruk, felvágottak, sonkák, tepertők, fehérpecsenyék. A hentes éppen szakmai gyakorlatot folytatott. Vöröspecsenyét játszott saját magával. Ő volt az egyetlen emberi lény a boltban, árva Robinson a Húsok Szigetén.

Kérés nélkül is beszélni kezdett – egyelőre még nem magában.

– Az árrendezésnek is megvan a maga jótékony hatása. Most legalább marad időm az önképzésre. A vevők nem zavarnak többé, módom lesz minden irányban tágítani a horizontomat. Először talán a francia enciklopédistákon rágom át magamat, aztán megtanulok néhány nyelvet. Még egy áremelés és a nagydoktori értekezésemet is be tudom nyújtani.

Egyetértettünk abban, hogy a pillanatnyi helyzetet a szocialista fejlődés speciális szakaszának kell tekintenünk.

– Nézze – mondta a hentes –, a kapitalista országok gazdasága nyilván előttünk halad. De csak egyetlen kis tempóval. Ott ugyebár minden üzletben van hentes, hús és vevő. A szocialista tábor is bizton számíthat e háromból kettőre. Bizonyos baráti országokban van hentes és vevő, de nincs hús. Nálunk ezzel szemben van hentes és hús, de most már nincs vevő. Megítélés kérdése, hogy ki melyiket tartja jobbnak.

Bár ódzkodtam tőle, most mégis el kellett képednem.

– Ezek szerint az áremelés óta senki sem tette be a lábát ebbe az üzletbe?

A hentes elegánsan legyintett.

– Kérem, ne forgassa ki a szavaimat. Ilyet én nem mondtam. Tegnap délelőtt például itt járt a kapurtalai maharadzsa. Vett húsz deka töpörtyűt és egy kovászos uborkát.

– Szomorú.

– Ahogy vesszük. Bizonyos szempontból előrelépésnek tekinthető, hogy a vásárlókör szociális összetétele előnyösen változott. A kétkezieket, nyugdíjasokat, nagycsaládosokat persze nélkülöznünk kell, ezzel szemben jelentősen bővíthetjük kuncsaftjaink körét a texasi olajbárók, brazil kávénábobok, japán iparmágnások táborából. Itt csak egyetlen bökkenő van.

– Éspedig?

– Hogy a Külső Szilfa utcában viszonylag ritka a texasi olajbáró.

Ezen elhümmögtünk volna még egy darabig, ám kivágódott az ajtó és egy pöttöm lányka vágódott be piros sapkával és fénylő orral, mert hideg volt odakinn. Robinsont annyira meglepte a váratlan esemény, hogy egyenesen vigyázzba vágta magát.

– Csókolom a kisztihandját – kiáltotta mostanáig csupán brazil kávénábokoknak kijáró eleganciával –, parancsoljon kisnaccsám, mivel állhatok nagybecsű incselkedésére?

– Kérek két forintért mócsingot a kiskutyámnak. De ne legyen zsíros, mert a papám utálja a kövéret.

– Hiába – mondta Robinson némi befelé fordulás után. – Addig nyújtózunk, ameddig a takaró ér. És akkor két megoldás lehetséges, de ez már az orvostudományra és a textiliparra tartozik.

– Amennyiben?

– Vagy hosszabb takarókat kell gyártani, vagy rövidebb lábakat. Egyik változat sem elégített ki, így elvágtattam a Tanácsba tanácsért. A szocpol ifjú hölgye már puszta magatartásával újabb hentesipari lehetőséget vetett fel. A körmét rágta. De valahogy ezt sem tekintettem telitalálatnak.

– Teljesen felesleges annyi állati fehérjét fogyasztanunk – mondta a szocpol ifjú hölgye, csak úgy félszájjal, az ujja mellől. – Valamennyien tudjuk, hogy a szívroham felé vezető út koleszterinnel van kikövezve. Hazánk legjobb elméi régóta a növényi koszt üdvös voltát hirdetik, hogy csak Schirilla Györgyöt említsem.

– És akkor mi van? – kérdeztem, mert előzőleg a zöldségesnél is robinsoni állapotokat találtam.

– Gond egy szál se. Most parcellázzuk a vasúti töltés oldalát. Ott aszály esetén is dús fű nő. Csekély helypénz ellenében mindenki annyit legel, amennyi csak belefér ...

Peterdi Pál

INFLÁCIÓ

JÓ FELESÉG

– Apjuk, lövök neked egy jó marhahúslevesre valót!

SZILÁNKOK

JELLEMZÉS

Ha valaki a szakadék széléről segítő kezet nyújt neki, szépen megköszöni és magával rántja.

BARÁTI KÉRDÉS

— *Nincs valami titkod, amivel zsarolhatnálak?*

ZAJOS LAKÓHÁZ

— Még négyszer nem alszom és itt a névnapom.

ELŐRELÁTÁS

— *Sietek erkölcsi bizonyítványt kérni, mert jövő ilyenkor már börtönviselt leszek.*

A 6-OS VILLAMOSON

— Ismerkedjünk meg, hiszen egy hosszú utazáson veszünk együtt részt: a Moszkva tértől a Móricz Zsigmond körtérig. Azt hiszem, én vagyok az idősebb, szervusz...

SZERENCSE

— *Szerencsés alkatom van. Már egy féldeci tömény is megárt. Így potom pénzért lehetek alkoholista.*

ÖREGSÉG

— Tíz éve legalább az álmaimban szép voltam még és fiatal. Ma már ott sem...

BIZALOM

— *Boldog vagyok, hogy megismerkedhettem egy olyan híres emberrel, mint amilyen Ön lesz majd valamikor.*

ÜZLETI AJÁNLAT

— Kérem, adjon egy fél pár cipőt. Ha a strapában nem megy tönkre egy fél év alatt, megveszem a másik felét is.

HIDEGZUHANY

— *A vámvizsgálatnál tudtam meg, hogy a videókészülék, amit Bécsben vettem, csak 45 forintot ér.*

VENDÉGSÉGBEN

— Kérem, helyezkedjék el kényelmesen, érezze jól magát nálunk az alatt az öt perc alatt, mert utána el kell mennünk hazulról.

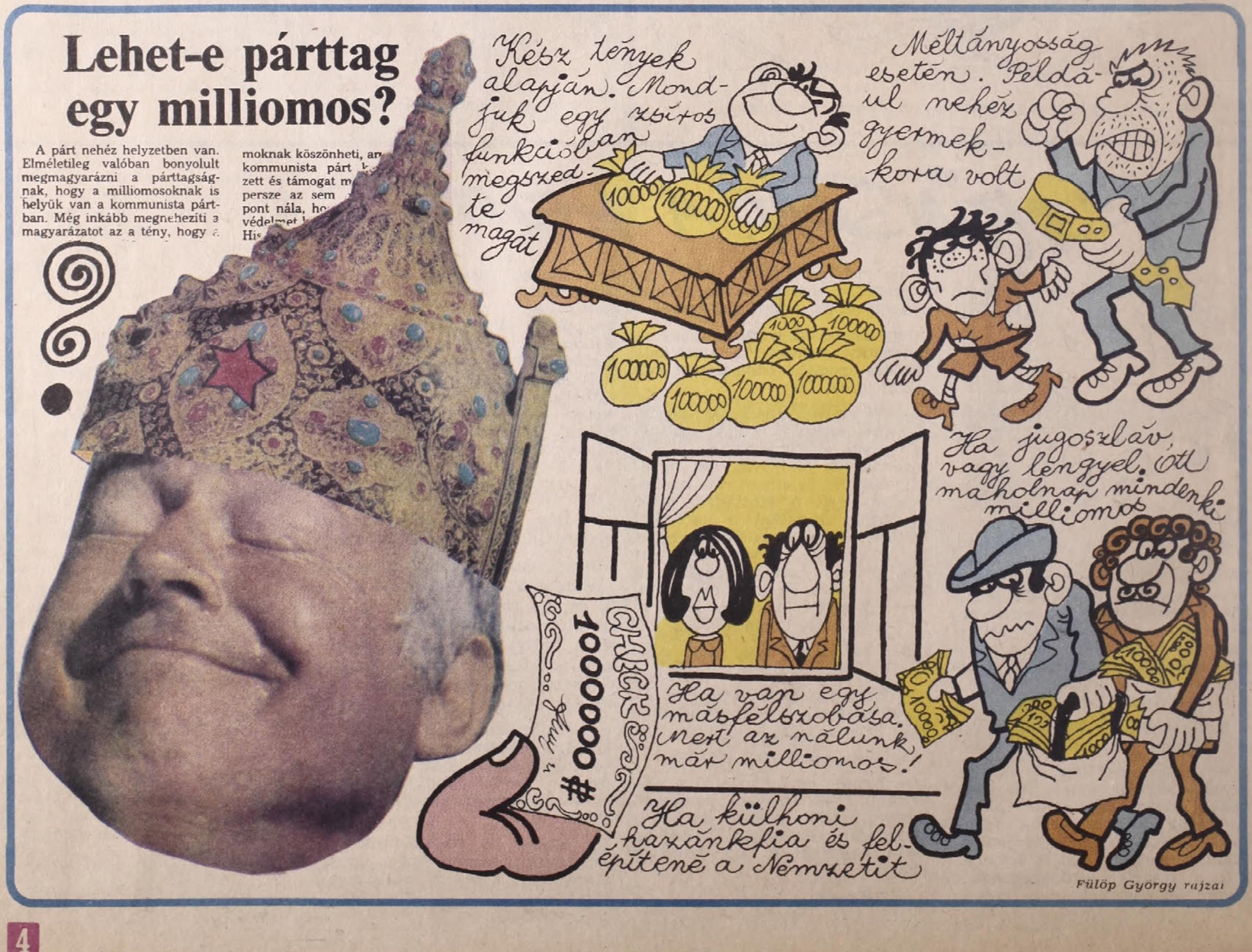
HIRDETÉS

NYUGDÍJAS SZERÉNY DÍJAZÁSÉRT FELELŐSSÉGET VALLAL!

ÖNELLÁTÓ

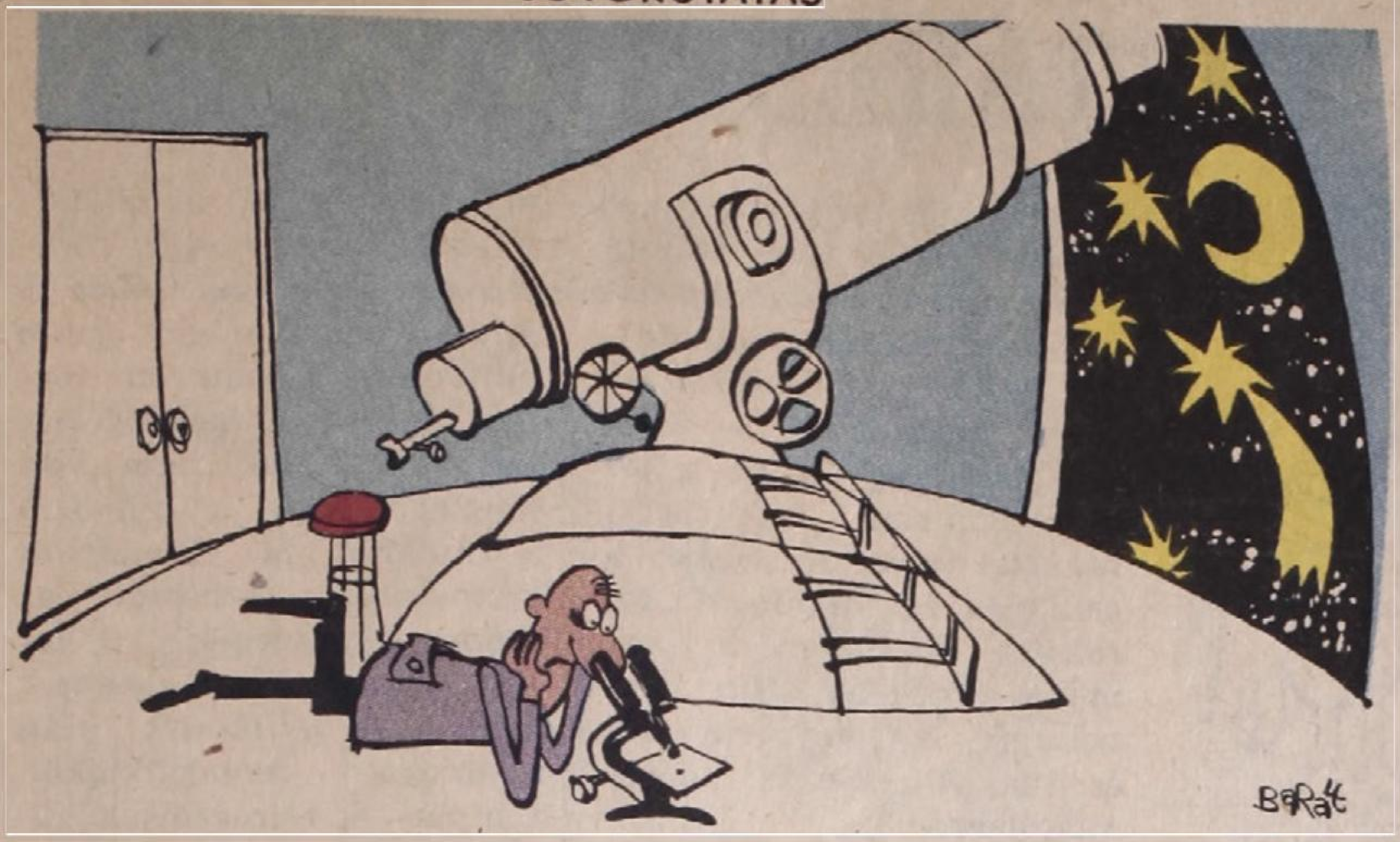
— Az életemet minden külső segítség nélkül magam rontottam el.

Galambos Szilveszter

Fülöp György rajzai

JÖVŐKUTATÁS

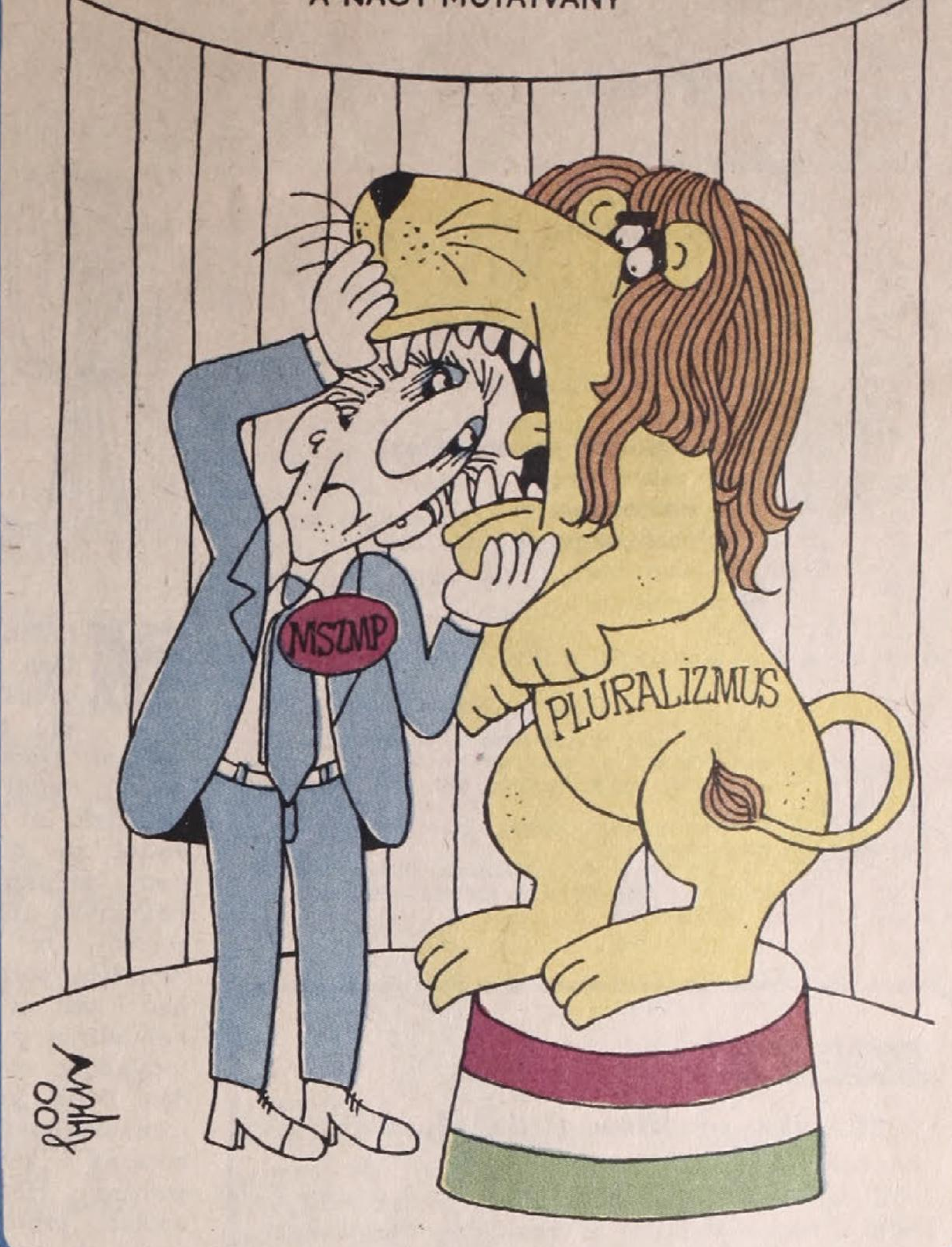

SZÁNOM-BÁNOM

– Jól elhanyagoltuk az oktatást, így most még doktorok sem tudnak kitölteni egy adóbevallási ívet.

A NAGY MUTATVÁNY

Képzelt riport a főszakáccsal

Grósz Károly egy év végi interjúban elárulta, hogy szeret főzni. Felkerestem hát az ismert konyhaséfet — persze csak képzeletben —, hiszen nem vagyok én egy Stern, se nem egy Times — és megkérdeztem:

— Főtitkár úr, már jó ideje sejtjük, hogy Önben egy kiváló szakács veszett el. Azok közül való, akik nem hívei az egyhangú kosztnak. Képes arra, hogy mindig másféle ételeket kreáljon, ezzel valósággal sokkolja vendégeit. Elárulna valamit főzési filozófiájáról?

— Azt vallom, a gasztronómia lényege a változatosság. A jó szakács bármit ki tud főzni vagy ki tud sütni. Nagy marxista—leninista elődöm Brillat Savarin mondotta volt: a szakács ne saját magának főzzön, hanem azok ízlésére, akik éppen az asztalnál ülnek.

— Ezek szerint nem csak a magyaros koszthoz ért?

— Én közismerten internacionalista vagyok. Az utóbbi időben — szerénytelenség nélkül állíthatom — megetettem az angolokat, franciákat, spanyolokat, sőt az amerikaiakat is. Ott az ő szájuk íze szerinti csemegéket tálaltam fel. Nagyon elégedettek voltak. Többnyire a reformkosztból tartottam bemutatót, de sikert arattam a vegyes pluralista zöldségekkel is.

— És idehaza?

— No persze a magyar gyomor mást kíván. És még a magyarok ízlése sem egyforma. Süssünk-főzzünk rétegesen. Tudósoknak, íróknak, általában az értelmiségnek puhára kell párolni az anyagot. De például a funkcionáriusok, a munkásőrök a kemény dolgokat szeretik. Utóbbiak idegenkednek az új ízektől, a hagyományos receptúrákat kedvelik, amiket évtizedekig ettek, illetve amivel ők etettek másokat.

— Például?

— Vadas vagdalt párty grillben.
— Milyen pártiban?

— Egypártiban. Meg kell szórni vörös míniummal és fehér terróriummal. Ezek a fűszerek kaphatók a csarnokban.

— Melyikben?

— A Sportcsarnokban.

— Engedjen meg egy kérdést. Mostanában sok szó esik az 50-es évek kosztjáról. Hol keressük azokat, akik azt csinálták?

— Ne keressék, itt vagyunk! Igaz, még csak kukta voltam, akkor tanultam a szakmát.

— Beszéljünk a magyar konyhatörténelemről. Mint mondta, ön a változatosság híve. Helyeselné a pluralista étrendet?

— Elvileg nem ellenzem, de nálunk az egytál étel alakult ki történelmileg.

— Hogyhogy történelmileg? Mi lett a régi szakácsokból?

— Szalámi. Néhányan pedig már elhaláloztak.

— Természetesen.

— Egy részük természetesen.

— És a mai másként főzőket hajlandó volna sparherd mellé engedni?

— Hogyne. Feltéve, ha a mi gasztronómiánk talaján állanak. Ennek lényege: mindent szabad főzni, ami nem tilos.

— És mi tilos?

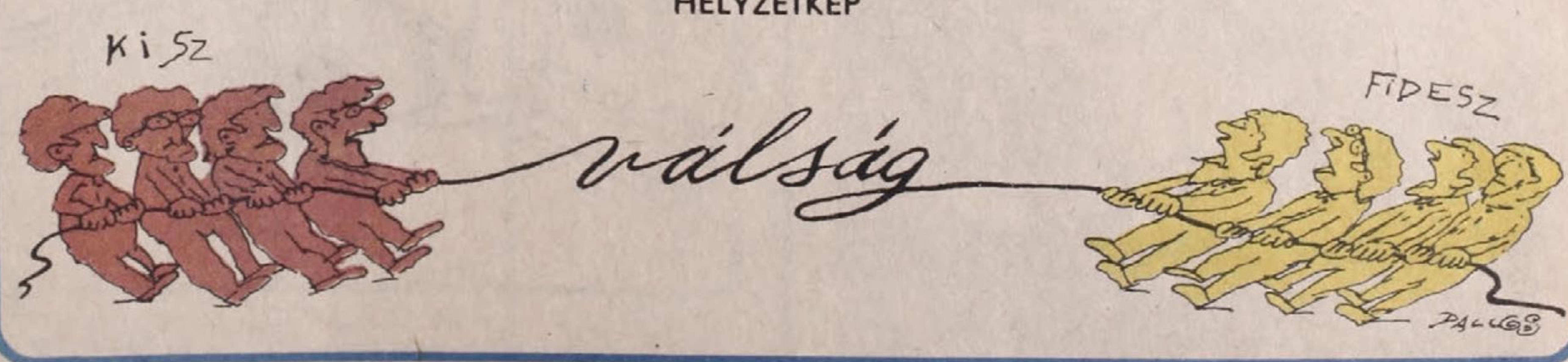
— Amit nem szabad.

— Köszönöm az interjút.

— Kérem. Jó étvágyat!

Novobáczky Sándor

HELYZETKÉP

Ha lett volna Kabulban szovjet Skála-kópé

1979: MILYEN JÓL KIJÖVÖK, HA BEMEGYEK!
1989: MILYEN JÓL KIJÖVÖK, HA KIMEGYEK!

SIMOR ANDRÁS

Történelmi rémálom

Álmomban
Londonba érkezék.
Két férfit kerestem,
de ők
nem voltak ott.
A Kommunisták Szövetsége
ismét fölvette
az Igazak Szövetsége nevet.
Az új jelszót:
Világ proletárjai, egyesüljetek!
a régire cserélték:
Minden ember testvér.
Ezernyolcszáznegyenhetet írtak.
London sivár volt,
és reménytelen.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Fel kell mondanom a titkárnőmnek — panaszkodik az igazgató. — Folyton kérdezősködik, hogy hogyan kell írni az idegen szavakat.

— Örülj neki, hogy ilyen erős benne a tudásvágy.

— No igen, de rettentően feltart a munkámban. Állandóan a szótárt böngészem ...

FOTÓSAROK

Házilagos tömegközlekedés

Miközben a közlekedési díjak tovább emelkednek, nincs megállás a társadalmi mozgásokban: egyre többen ismerik fel, hogy még a nehezedő gazdasági körülmények között is szükséges az emberek helyváltoztatása; aki ma valahol van, nem biztos, hogy holnap is ugyanott található. (És fordítva.)

A dráguló viteldíjakat a mozgás és a helyváltoztatás hívei a legkülönfélébb módon igyekeznek ellensúlyozni. Néhányan például a házilagos tömegközlekedés megteremtésén fáradoznak: ez azt jelenti, hogy többen közösen bérelnek egy járművet (például motorbiciklit). E megoldás ésszerű és igen gazdaságos: nem kell hozzá más, mint egy különleges szerkezet, valamint sok olyan ember, akik egy irányba tartanak. Ez utóbbi jelenség fontosságára egy közlekedés-szociológus hívta fel a figyelmet: sokévi kutatások révén megállapította, hogy minél többen tartanak ugyanabba az irányba, annál gyorsabban érik el a célt. (Feltéve, ha mindenki képességei szerint hajt és egyik motoros sem élvez különleges kiváltságokat.)

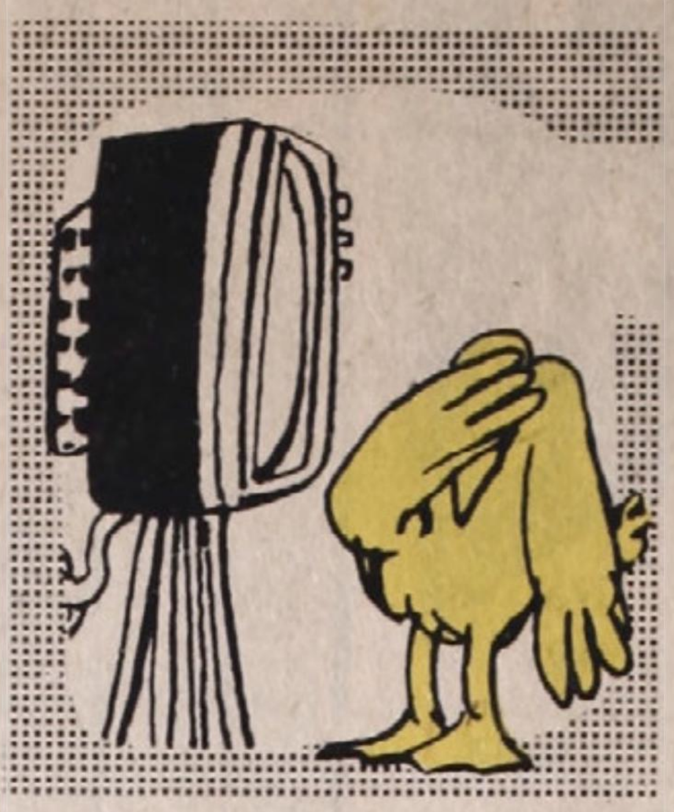
E közös motorozásban még csupán egyetlen kérdés vár tisztázásra: mi történjen azokkal, akik felismerik, hogy a jármű rossz irányba megy és le szeretnének szállni?

efespé

(Sugár György felvétele)

HATÁRESETEK

Mindennek van határa, úgy tűnik, csupán az egy főre eső televíziós sorozatok száma határtalan. Az új esztendő ugyanis nemcsak új műsorszerkezettel, de korábban soha nem tapasztalt bőséggel köszöntött ránk. Még felsorolni is reménytelen, hányféle sorozattal szemben kell a tévénézőnek helytállnia: hétfőn a Chateuvalloni polgárok, kedden Polip, Válás, Amatőr természetbúvár és Kalandozások a zenetörténetben, szerdán Házi gondozás, ápolás, csütörtökön Féltestvérek és Szomszédok, pénteken Bizánc ezer esztendeje, szombaton Emberi test, Magyar évszázadok és A szív, vasárnap A tenger biológiája és Grant kapitány gyermekei.

A felsorolás nem teljes, de így is jelzi, hogy mostanában minden napra jut valami élvezet, izgalom. Az ember riadtan kapkodja a fejét ebben az embertelen kavalkádban, s kénytelen-kelletlen arra gondol: nem azért van-e ez a sok sorozat, hogy eltereljék a figyelmünket az áremelések sorozatától? Január 9-én ugyanis ismét áremeléseket jelentettek be, s ezzel újabb százezrek jutottak el — útlevél nélkül ugyan, de teljesen legálisan — a (tűrés) határon túlra. A „Határ a csillagos ég" fedőnevű sorozatot egyébként a kormány rendezte, több jeles szereplő, így az Árhivatal és más hírességek közreműködésével.

A néző, akinek a sok sorozat közül talán éppen ez nyerte meg legkevésbé a tetszését, szerencsére nem sokáig maradt magyarázat nélkül. A nagy magyar reformközgazdász, Aczél Endre tanújelét adta, hogy nemcsak a futball- és teniszpályákon otthonos: a hétfői Híradóban olyan fenyegetően vázolta fel az ár-bérspirál, valamint a vágtató infláció szörnyű vízióját, hogy elégedetten nyugtáztuk, amiért csak a postások bérét emelték fel jelentős mértékben, három százalékkal.

Amikor azután szombaton a budapesti pártaktíva jóvoltából a magyar miniszterelnök is megszólalhatott a tévében, sokan aggódtunk érte: remélhetőleg nem mond mást, mint Aczél, különben ő is megkapja a magáét, mint a szakszervezetek! Szerencsére erre nem került sor: Németh ugyanolyan kemény volt, mint Aczél, s jólesően vettük tudomásul, hogy sikerült megfelelnie a tévékommentátor elvárásainak ...

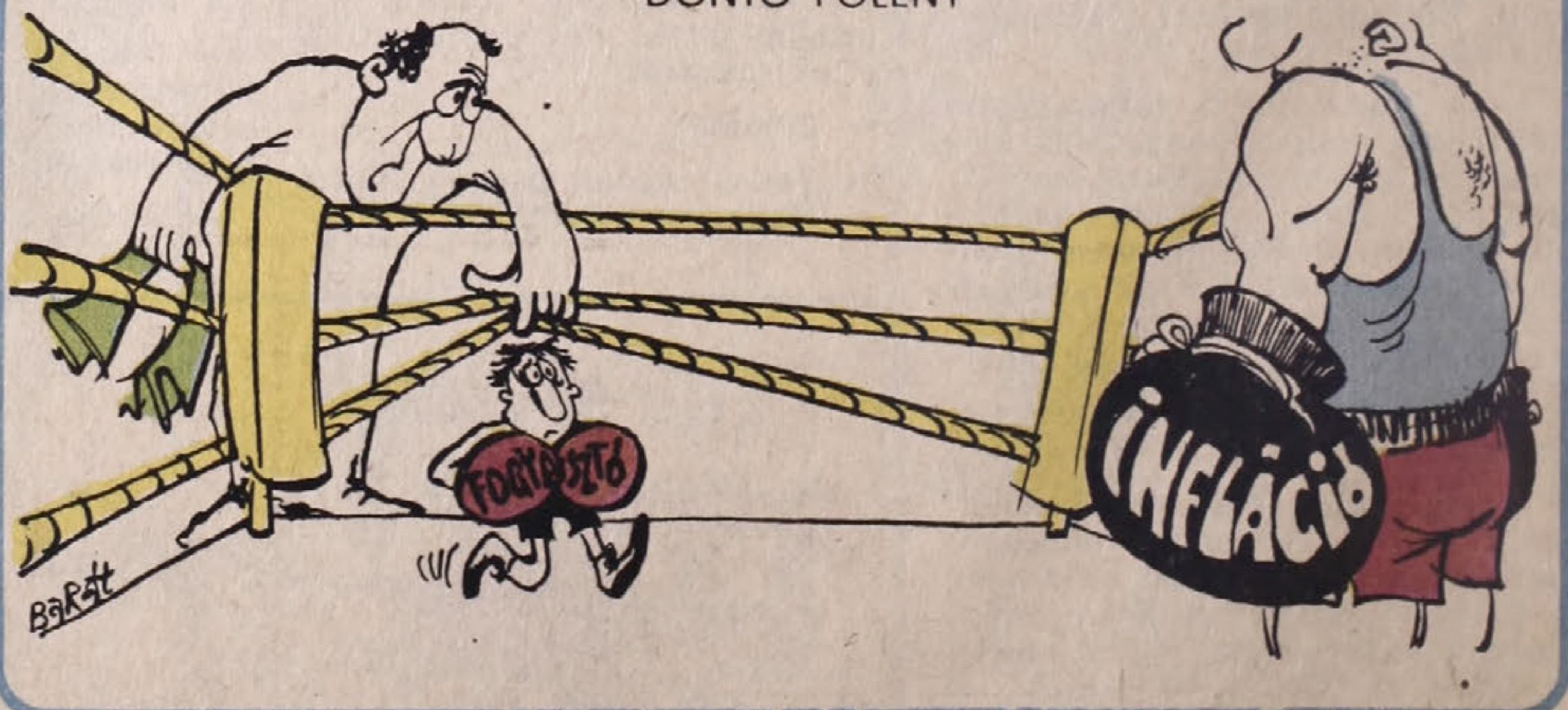
A mi televíziónk ha másról nem is, arról feltétlenül híres, hogy mindig tudja, hol a határ! S miután mostanában szinte mindenki a határon történt furcsa dolgokról beszél, egyáltalán nem volt meglepő, hogy a televízió a határra is elkalauzolt bennünket. Láthattuk az embercsempészeket, a lelőtt embereket csakúgy, mint a gyilkosok után nyomozó rendőrfőnököt. Csupán a félreértések elkerülése végett jegyezzük meg: mindezt a Határsáv című amerikai filmben mutatták be; a rendőrtisztet nem a belügyminisztérium valamelyik munkatársa, hanem Charles Bronson alakította, a színhely pedig nem a magyar—román, hanem az amerikai—mexikói határ volt.

Ám idehaza sem minden tiszta Amerika, ezért Bronson után A hét riporterei is látogatást tettek a határsávban. Igaz, ők már a valódi magyar—román határ közelébe merészkedtek, s a riport után a néző elégedetten dőlhetett hátra áremelés előtt vásárolt karosszékében: hála az égnek, nem igaz a szóbeszéd, se halottak, se gyilkosok, s ami a legfontosabb, minden illetékes a feladata magaslatán áll.

A határról jut eszünkbe: néhány éve még a televízió is azt sugallta, hogy meg kell fékeznünk a határon az inflációt. A feladat azóta sem változott, most csupán az a kérdés: ne engedjük be, vagy ne engedjük ki?

Föld S. Péter

DÖNTŐ FÖLÉNY

Bécsi utótalálkozó: Romániának fenntartásai vannak

ROMÁNIÁT ILLETŐEN, NEKÜNK IS

Miért lett olcsóbb a receptes Bilagit?

HOGY A GYÓGYSZERDRÁGULÁST KÖNNYEBBEN MEGEMÉSZTHESSÜK

BIBLIAI JÓSLAT

— ...és eljövendenek majd esmég az szamaritánusok, segedelmére az magyar egészségügynek...!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A rendőrök őrizetbe vettek az utcán egy csavargót, és a bíró elé vezették. — Hát nem mondtam neked, hogy többé nem akarlak látni? — kérdezte a bíró. — De mondta, bíró úr. Én mondtam a rendőröknek, de nem hittek nekem!

AZ UTOLSÓ SZALMASZÁL

TAKARODÓ

(SZÖVEG KÉT HANGRA)

— Na, Isten áldja!

— Hogyan?

— Mondtam: Isten áldja!

— Te jó ég, történt valami?

— Á, úgyszólván semmi...

— Akkor meg mért búcsúzkodik itt nekem, könnyekkel a szemében?

— Hát csak azért, mert most látjuk egymást utoljára.

— Megőrült? Én is fiatal vagyok, maga is fiatal még, ráadásul olyan, mint az élet.

— Látja, csak ezt ne mondta volna.

— Nem értem...

— Hát annyira szép ez az élet? Vagy jó?

— Hát annyira nem.

— Na ugye! És ezért mondtam én magának, hogy Isten áldja.

— Mégis, hogy képzeli ezt? Eddig minden nap találkoztunk itt a közértben.

— Közeledünk... Nézze, én a magam részéről például ezentúl ritkábban járok ide a boltba. Maga talán nem?

— Nos, ami azt illeti...

— Gondolkodjék reálértékben!

— ...ami azt illeti, én is. Vagyis ritkábban. Sokkal ritkábban.

— Még egy-két kisebb utórengés...

— Utórengés?

— ...az árrobanásban. Szóval az is megeshet, hogy én már egyáltalán nem jövök a közértbe.

— Jó, tegyük fel. De figyelmeztetem, ez rossz hatással lesz az energiamérlegére! Amúgy pedig emiatt még igazán nem kell elbúcsúznunk. Majd fölfölugrunk egymáshoz.

— Na, azt bajosan. Ugyanis lehet, hogy mi elköltözünk. A város másik végébe, egy kisebb bérű lakásba.

— Őszintén sajnálnám. De akkor is! Mire való a telefon?

— Megőrült?! A nyolcvan forintos alapdíjjal?! Tudja kinek kell ezentúl telefon...

— Rendben van, de ha megadja hová költözik, és megígéri, hogy válaszol, majd írok a címére.

— Csak ne tegyen könnyelmű ígéreteket. Nem lesz arra magának pénze. Közértbe is járni, meg levelet is írni! Valami dohányt is örökölt valahonnan, vagy csak ezt a naív optimizmust? Ember! Öt forint lesz egy levélbélyeg! Plusz papír, plusz boríték!

— Teljesen elkeserít... De nem baj, időm még van, dögivel, Majd odabuszozom magához.

— Hány éves maga? Hatvanegy? Hatvankettő? Mert én is messzi vagyok még a hetventől. Villamosra sem telik majd, tisztelettel, nemhogy buszra. Különben is, ha minden igaz, kívül kerülünk a közigazgatási határon. És oda még külön jegy is kell majd.

— Ez borzasztó. Gondolja, hogy csak ülünk otthon...

— És emlékezünk a fűtött szobákra.

— Mert az energiahordozók is...

— Na, kezdi már érteni, végre.

— ...és azt sem tudjuk, a másik él-e vagy hal-e.

— Nem bizony. Az embernek még a halálhírét sem érdemes betenni az újságba. Nem lesz, aki elolvassa. Négy nyolcvanért, naponta?...

— Meggyőzött. Hát akkor, tényleg, Isten áldja...

— A legjobbakat, magának is. Minden jót, más szóval.

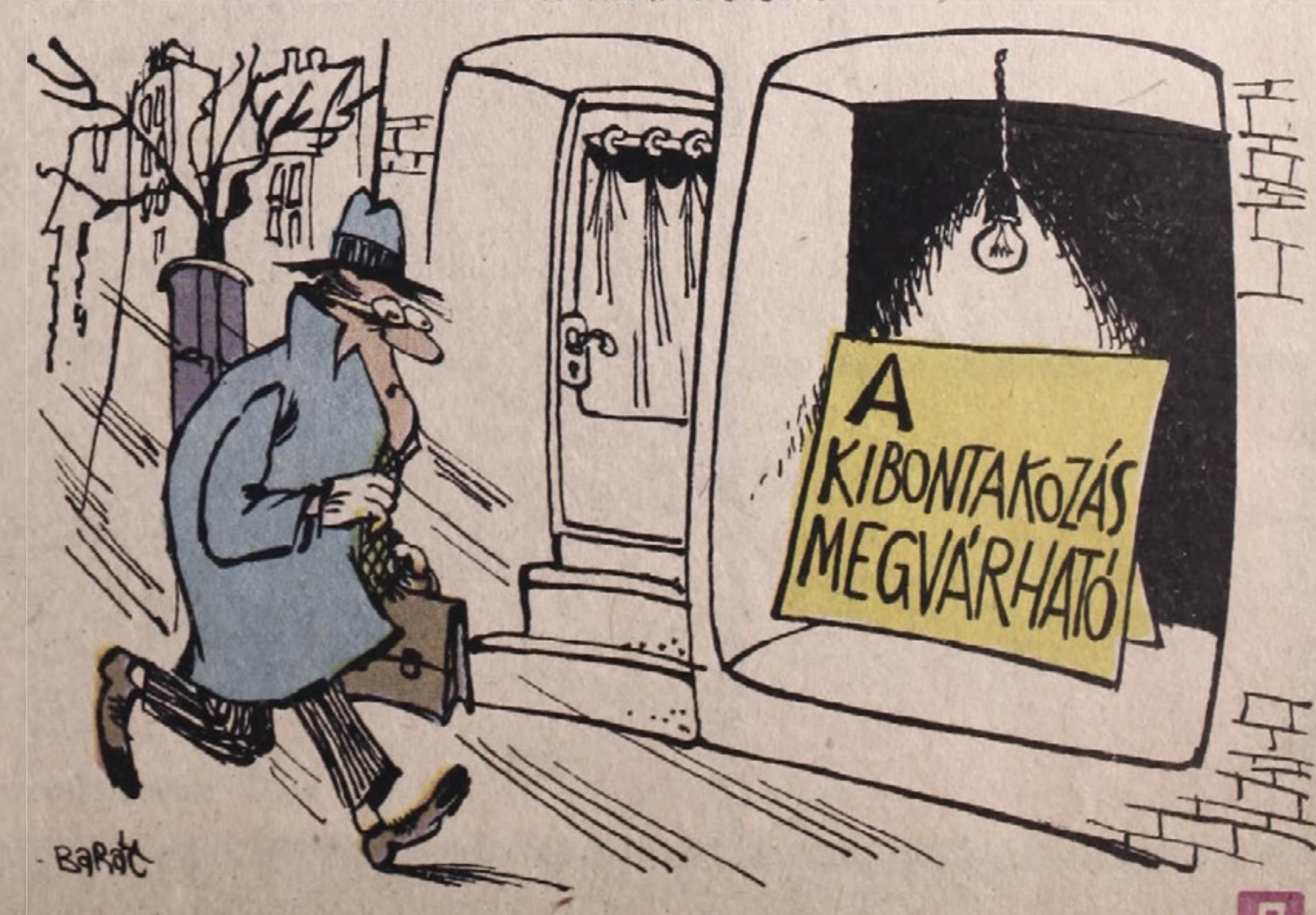
— Még? Ennél is többbet?

Münz András

ÚJ SZOLGÁLTATÁS

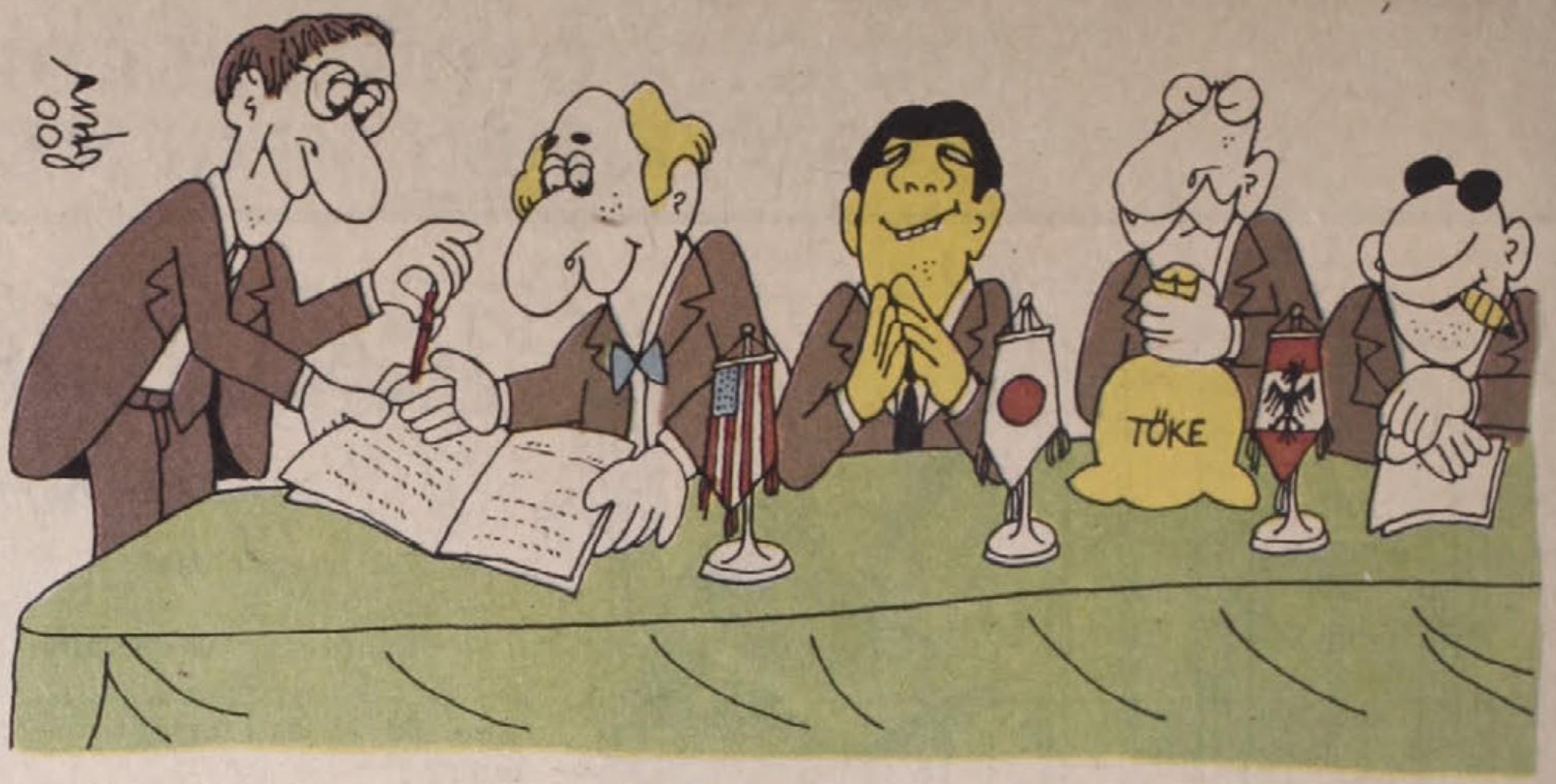
REKLÁMFOGÁS

Balázs Piri Balázs:

– A vétlenek védelmére . . .

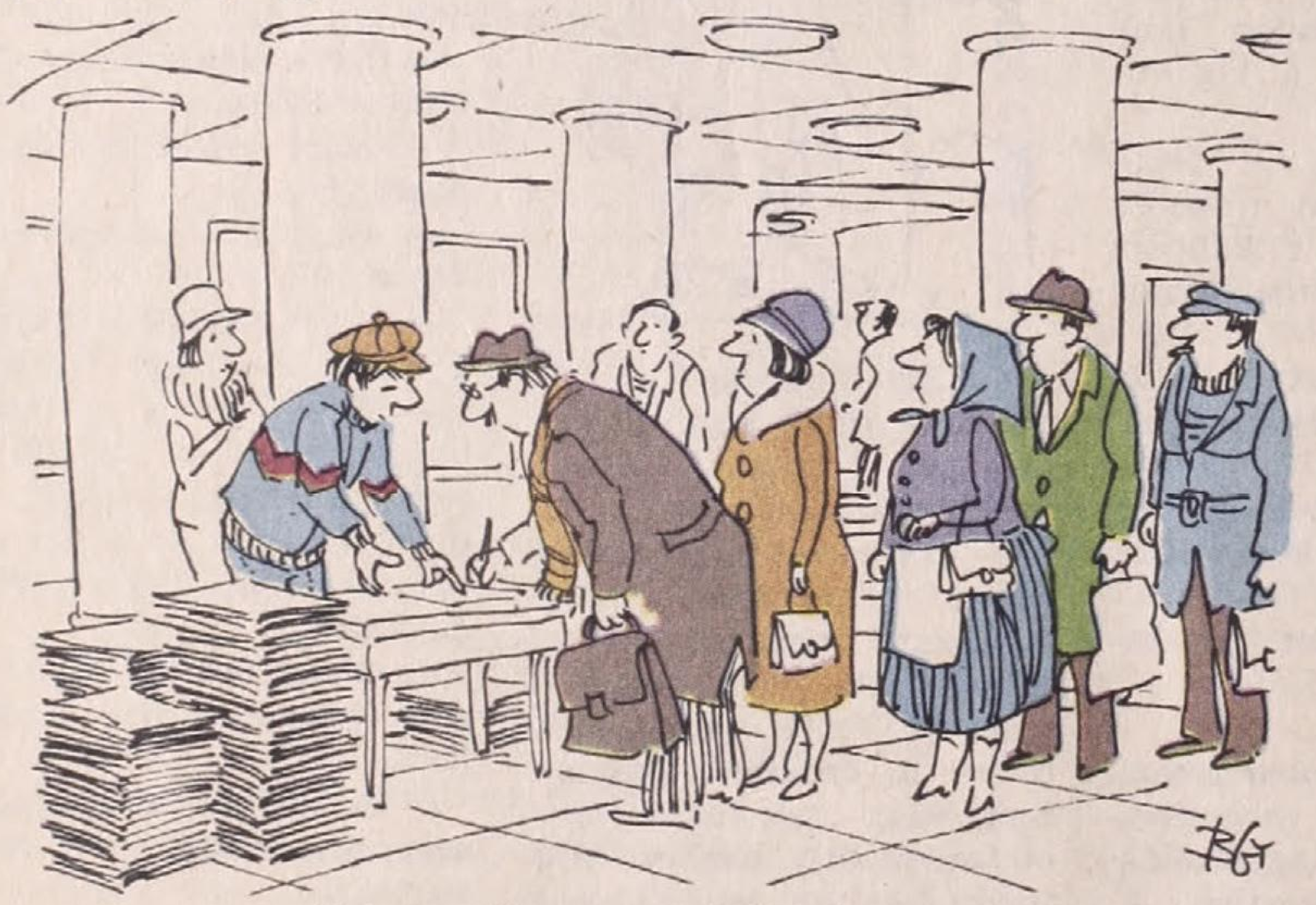
– Nyugati vegyesvállalatok alapítására . . .

LUDAS FÓRUM

Molnár László budapesti olvasónk kérdezi:

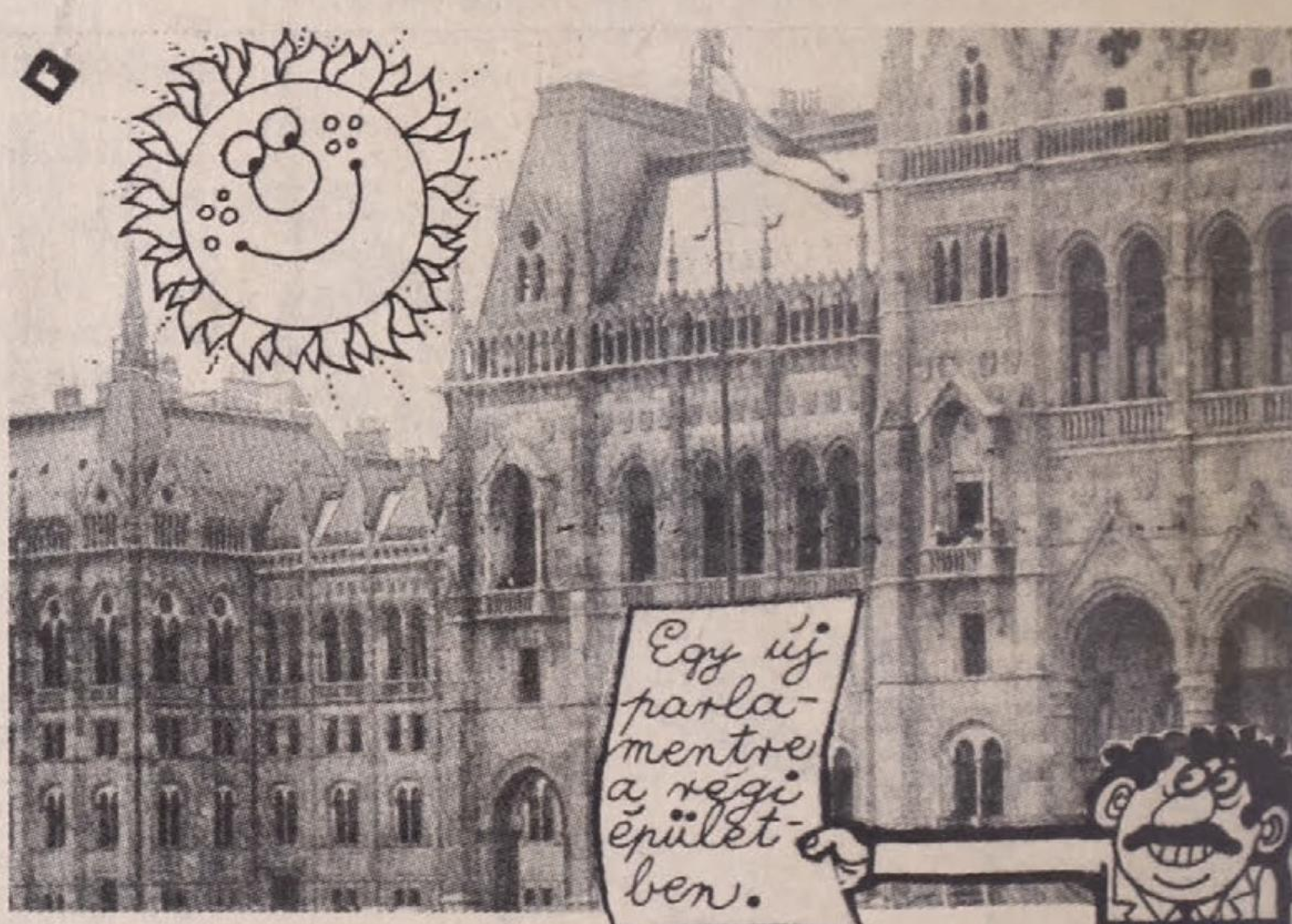
ÖNÖK MIRE GYŰJTENÉNEK ALÁÍRÁSOKAT?

Brenner György:

– C, vagy D, vagy akár Z változatra . . .

Fülöp György

Árkus József: Kötelezvényeket iratnék alá azokkal, akik az államadósságot csinálták, hogy a törlesztésből is kiveszik a részüket.

Földi Iván: Arra, hogy Sopron maradjon magyar város!

Szűr-Szabó József:

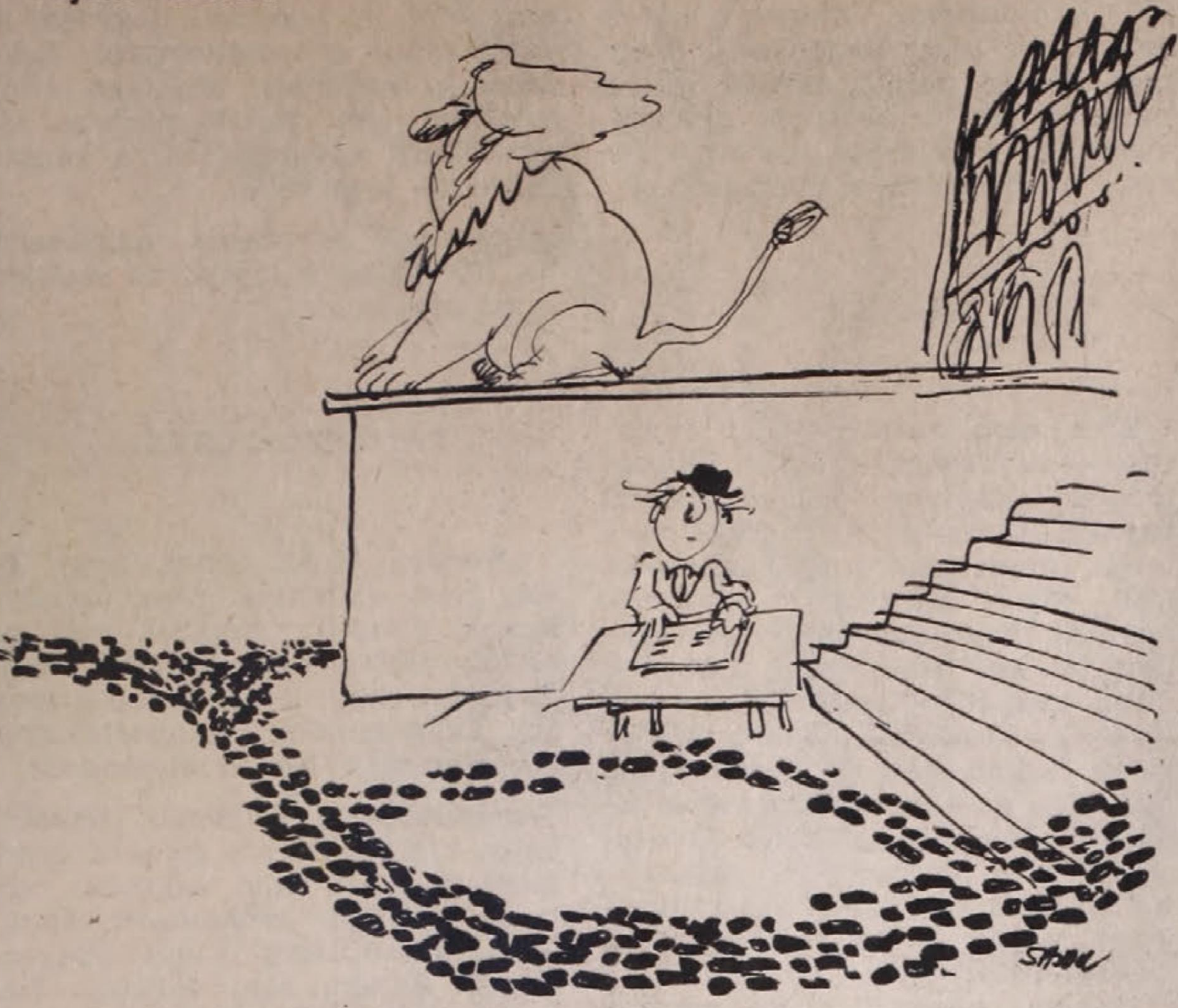

– A közoktatás fejlesztésére!

Föld S. Péter: Lenin elvtárs visszahívására.

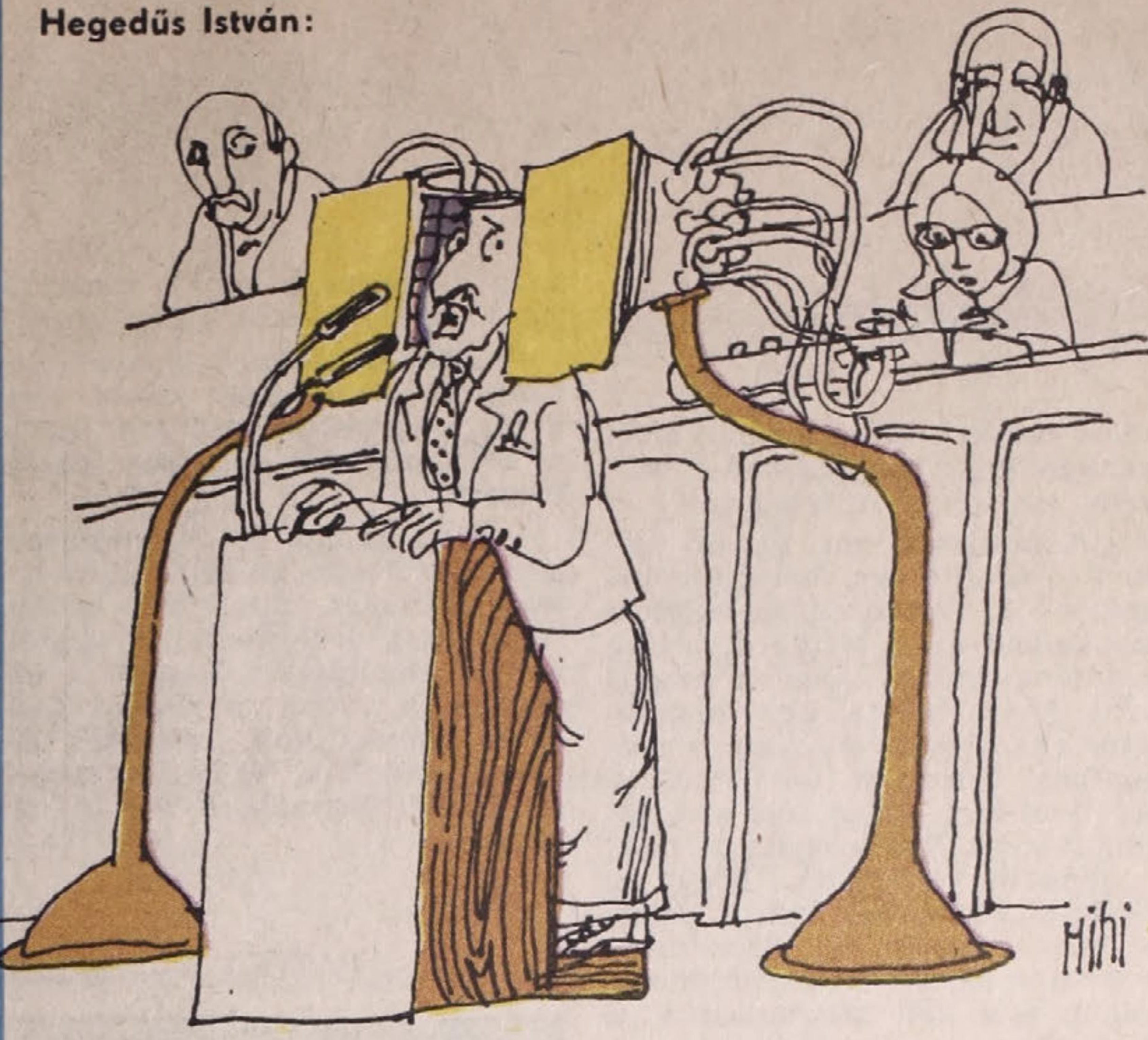
Münz András: Mikor mire.

Sajdik Ferenc:

– A vízlépcső ellen gyűjtenék a képviselőktől.

Hegedűs István:

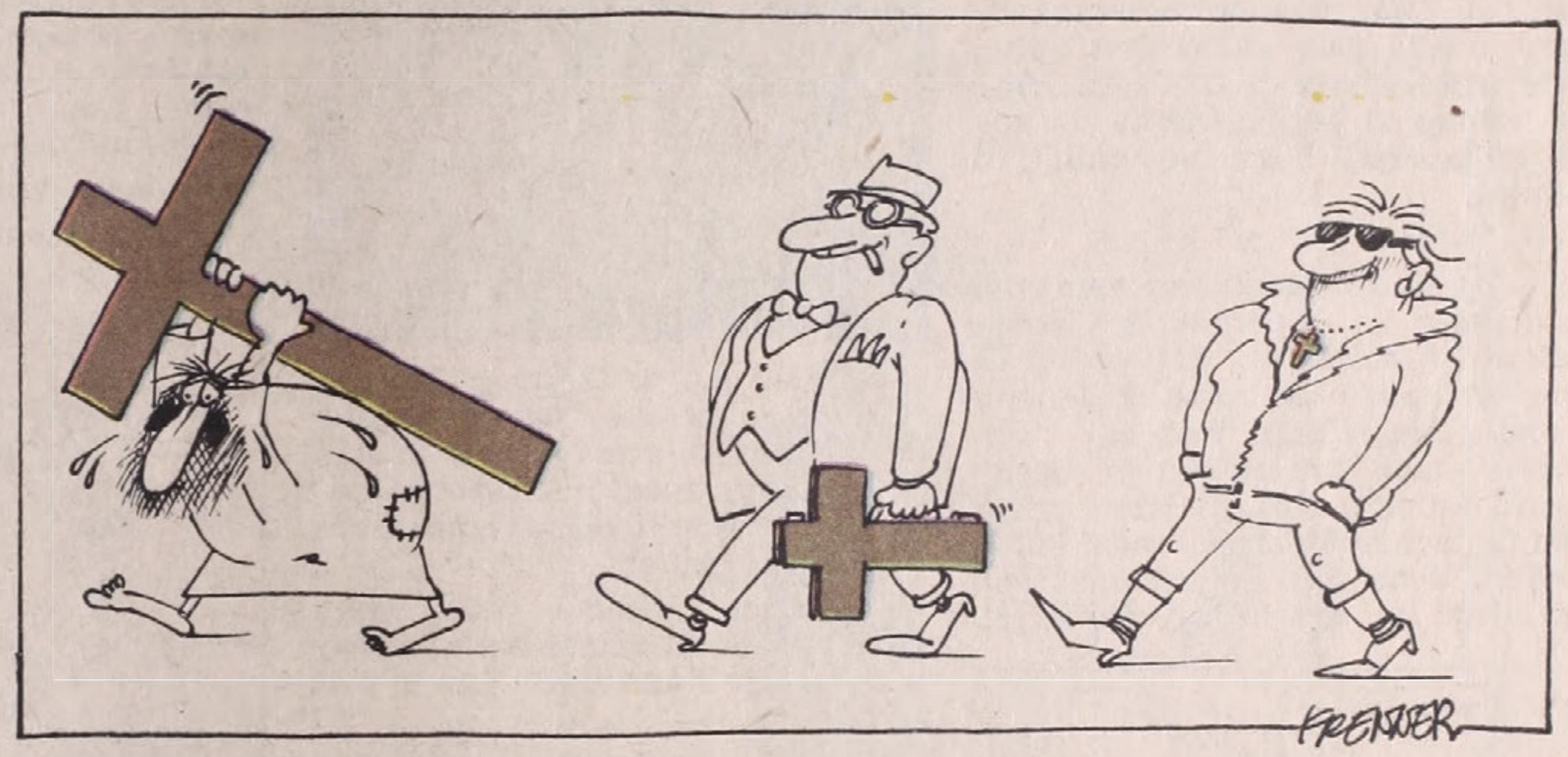
– Hogy a T. Házba állítsanak be egy hazugságvizsgáló gépet . . .

Dallos Jenő:

– Erre . . .

Krenner István:

Az egyenlő közteherviselés bevezetésére . . .

Galambos Szilveszter: Az olcsóság ellen. Ne legyen ilyen olcsó az emberi munka.

Szilágyi György:

Már gyűjtöm az aláírásokat,
(bár nem vagyok kanál minden lében)
a rajtunk ülő turáni átok
gyors visszahívása érdekében . . .

Vezda János: Világméretű mozgalomra. Hogy a jövőben minden katona csak olyan fegyverrel harcolhat, amit az édesanyja vásárol neki.

Peterdi Pál: Egy felhívásra: „Világ analfabétái egyesüljetek!"

Lehoczki István:

– A tanácsi villalakások újraelosztására, csak nem mindegy, hogy melyik kerületben . . .

Csak úgy firkálgatok

KARAMBOL

Szilveszteri társaságban arról beszélgettünk, hogy szabad-e bármikor is eltérni az igazságtól?

— Képzeljétek, mi történt velem — mesélte egy mérnök barátunk. — Az Árpád-hídról lejöttem Skodámmal és a Népfürdő utcán haladtam, amikor hirtelen megállásra kényszerített egy tűzoltóautó. Fékeztem, és ebben a pillanatban belémjött egy Trabant. Nem volt baj, a motorom sem sérült. Rémült fiatalember szállt ki a kocsiból, elmondta, hogy az édesapja Trabantját vezeti, belátja, hogy hibázott, de elgondolkozott és nagyon siet. Sorkatona, holnap este kell visszautaznia az egységéhez. Gyorsan odaadna egy betétlapot, holnap reggel feljön hozzánk és részletesen leírjuk a tényállást. — Úgy megsajnáltam, hogy átvettem a betétlapot, jó eredjen és holnap délelőtt keressen fel. Csak később bosszankodtam: mégis csak alá kellett volna vele íratni, hogy ő hibázott. Hátha holnap el se jön, hátha az apja kiokosítja, hogy ne vállaljon semmit...

— És nem jött el?

— De eljött. Méghozzá nem csak ő, hanem az édesapja is. Lerajzoltuk a helyszínt, és amikor a személyi adatokat akartuk felírni, a papa megszólalt. Van egy nagy kérése, meg tudjuk érteni ugye? A fiú katona. Ne adj isten, megtudják az alakulatnál, még külön kellemetlensége is lehet. Nem vennénk fel úgy a jegyzőkönyvet, hogy ő vezette a kocsit, s nem a fia. Ti mit szóltatok volna hozzá?

— Beleegyeztünk volna — hangzott az egyhangú válasz. Még a társaságunkban levő két jogász is bólogatott. Ők is apák, igazán megértik.

— Hát, sajnos én is megértettem. A biztosító kifizette jelentéktelen káromat. Eltelt két hónap, régen megfeledkeztem az ügyről, amikor tanúidézést kaptam a bíróságra. A vádlott a jóságos Trabantos apuka volt, betöréses lopással vádolták, és a koccanásról felvett jegyzőkönyvvel igazolt alibit.

PATIKA

Sorállás a patikában. Előttem egy öreg nénike ügyetlenkedik. Földre ejti a szemüvegét, azután az Andaxin-receptjét, azután kiborítja az erszényét, azután keres még egy receptet.

— Hallja, nyújtsa már be a receptjét, üvölt rám a sorból, vagy hat hellyel hátrábbról egy dühös férfi.

— Nem nyújthatja — véd meg a mögöttem álló —, az a hölgy még nem fejezte be.

Új év, szeressük egymást, békülékeny hangulatban vagyok, odaszólok a dühösnek:

— Parancsoljon uram, cseréljünk helyet, ha úgy siet.

A férfi rám bámul, levegő után kapkod, lilásvörös lesz, liheg, verejtékezik, a guta kerülgeti. Én pedig fájdalmas bűnbánatot érzek. Miért nem válaszoltam neki valami gorombát, miért nem engedtem, hogy szó-szót kövessen, hogy jól kiüvölthesse magát, hiszen nem az a baja szegénynek, hogy még három percig várnia kell a sorban, hanem beteg a gyereke, megcsalta a felesége, undok a főnöke és drágább a marhahús.

CSAVAR

Erre nem számítottam. Tizenegy, azaz tizenegy kedves olvasólevelet kaptam szemüvegkeret ügyben. (Egyikük arra figyelmeztetett, hogy nem szép, ha srófot írok, tessék magyarul csavarnak nevezni a szemüvegkeretet egybetartó kis alkatrészt, tetszenek látni, szót fogadtam.) Valamennyi levél így kezdődik: nekem is rengeteg bajom van a szemüveggel. És utána következnek a zseniálisnál zseniálisabb tanácsok. Gyufaszál végére cseppentsünk ragasztót és azzal rögzítsük a szemüvegkeret szárát. Ketten javasolták a hajszáldrótot. Nyolc kedves olvasó elmondta, hogy ő maga gemkapoccsal próbálkozik. (Egyikük azt is közölte, hogy a gemkapcsot irodában lehet lopni.) Ketten levelükhöz megfelelő alakúra szabdalt kapcsot is mellékeltek. Vagyis a szemüvegkeret nem csak az én ügyem, közügy, általános bánatos probléma. A levélírók között volt öreg és fiatal, értelmiségi és betanított munkás, férfi és nő.

Mindenki reagált a cikkre.

Csak a szemüvegkeretet gyártó vállalat nem.

PERON

Élvezettel hallgattam egy vasárnap délelőtti interjút a MÁV kedves dolgozóival. Egy kalauz elmondta, hogy bizony neki, fiatal ember létére is gond, hogy a legtöbb állomáson nincs kiépített peron, még csak egy nyomorult betoncsík sem a sínek mellett és bizony neki is izgalom, hogy fel-le tud-e lépni a szerelvényről. Egyszerű a megoldás: az ilyen állomásokon nem száll le, csak az ajtó rúdjára kapaszkodva, a vonatlépcsőről intézkedik.

Egyszerű és mégis nagyszerű. Ha túl magas a lépcső ne szálljon le az utas sem.

PANASZOS LEVÉL

„Kedves Muki, lehet, hogy Te már nem emlékszel rám, osztálytársak voltunk, Amálka volt az osztályfőnökünk és egyszer sündisznót tettünk a katedrára a lába alá. Most néhány felháborító dolgot szeretnék Neked elmondani.

1. Bementem a közeli cukrászdába, kértem három gombóc eperfagylaltot. A kis taknyos egy hosszú ifjúval csókolózott, többszöri felszólításra végül odakent nekem valami zöld vackot. »Kérem, ez eper?« — kérdeztem dühösen. »Igen, csak éretlen.« — felelte.

2. Hallom, hogy mindenki méresse meg a vérnyomását. Elmentem az esztékába. A doktor úr lottócédulákat töltött ki. A nővér megmérte a vérnyomásomat. »Kétszázhatvan per száztíz« — mondta. A doktor úr felnézett és azt mondta: »Kilencven alatti számot kérek« — és nyugodtan töltögette tovább a szelvényeket.

3. Vettem egy csomag, hálóval együtt mért narancsot. Karácsonyi ajándékba egy konyhamérleget kaptam a férjemtől. No, legalább használom. Megmértem a narancsot, hiányzott tíz deka. Visszamentem a boltba, vettem egy hálószatyor banánt is. Abból is hiányzott tíz deka. A barátnőm is vett egy csomag narancsot, abból is hiányzott tíz deka.

Alább közlöm a cukrászda, a körzeti orvos és a zöldséges pontos címét, kérlek reklamáld meg. De ne haragudj, az én címemet nem írom alá, minek szerezzen az ember ellenségeket? Egy újságírónál nem oszt, nem szoroz..."

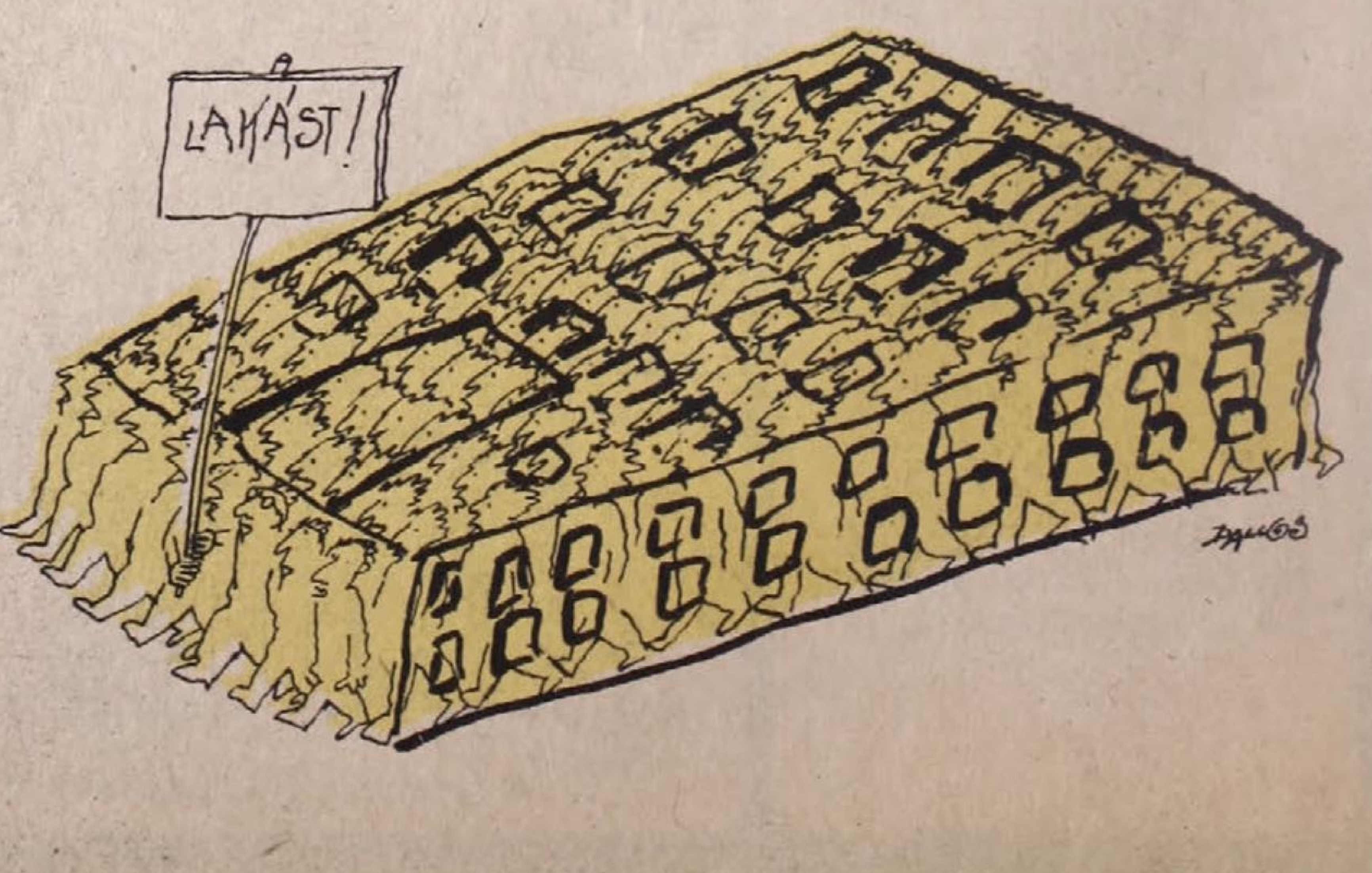
Fehér Klára

JÓ HÍR

A kaputelefonok árát nem emelték!

ALAKZAT

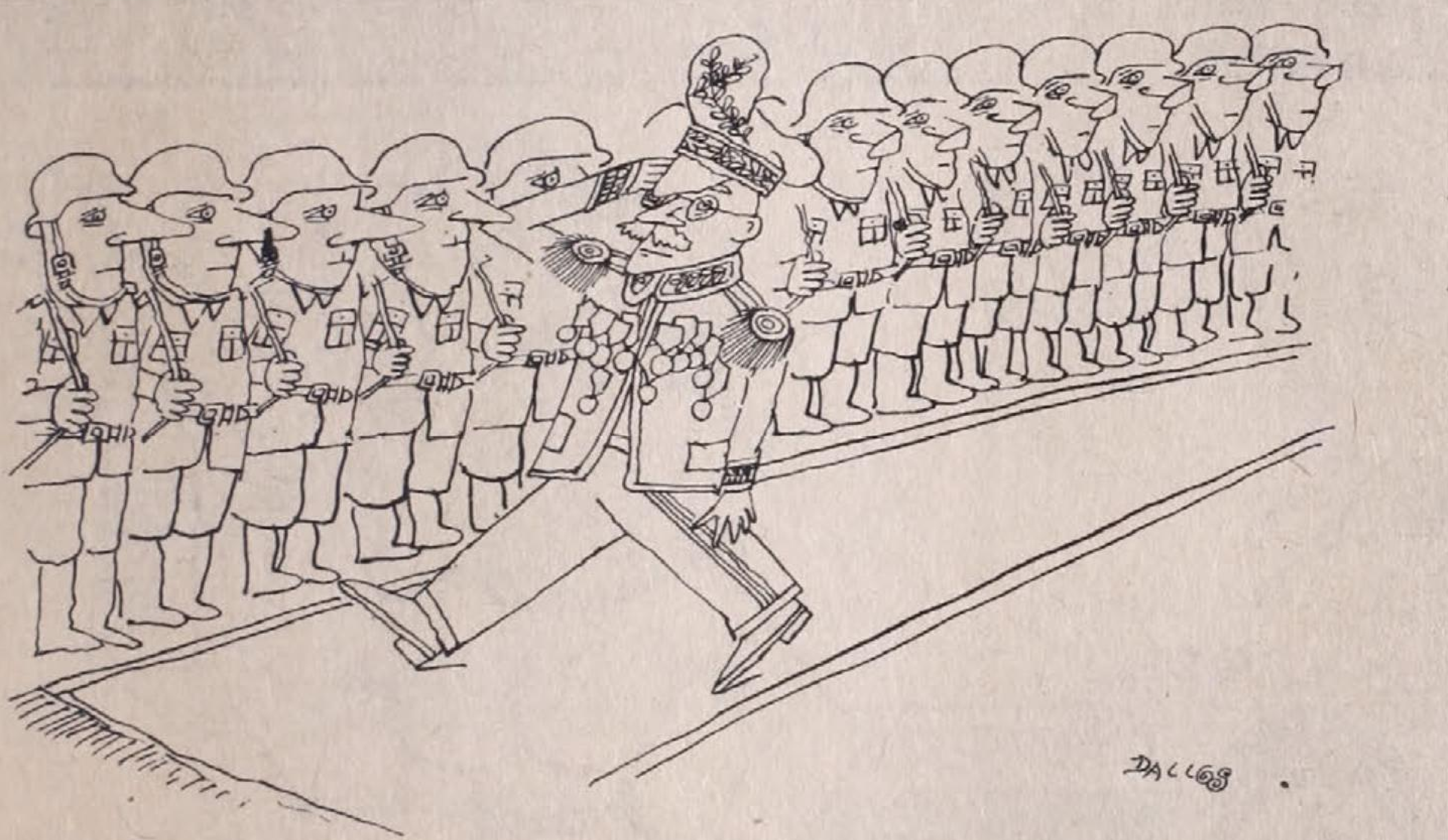

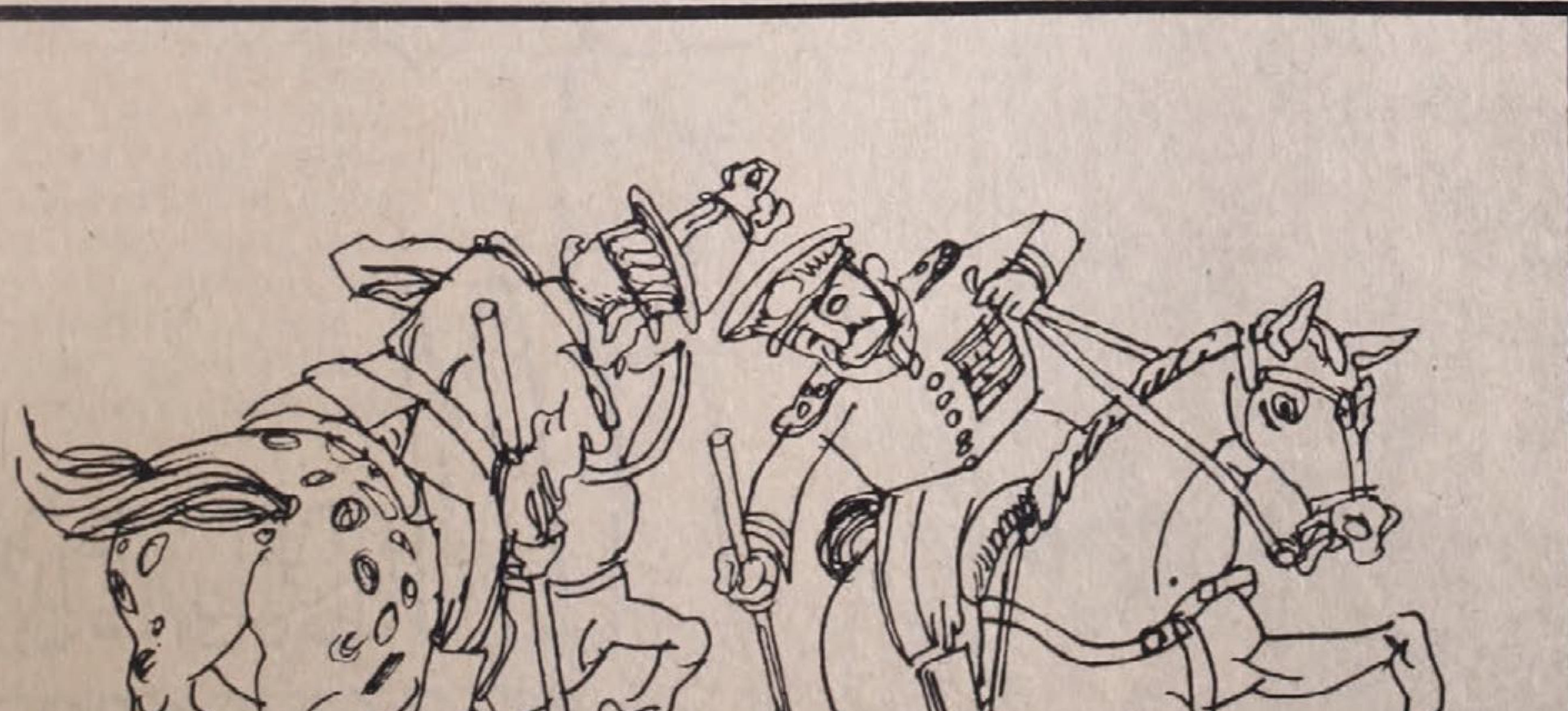

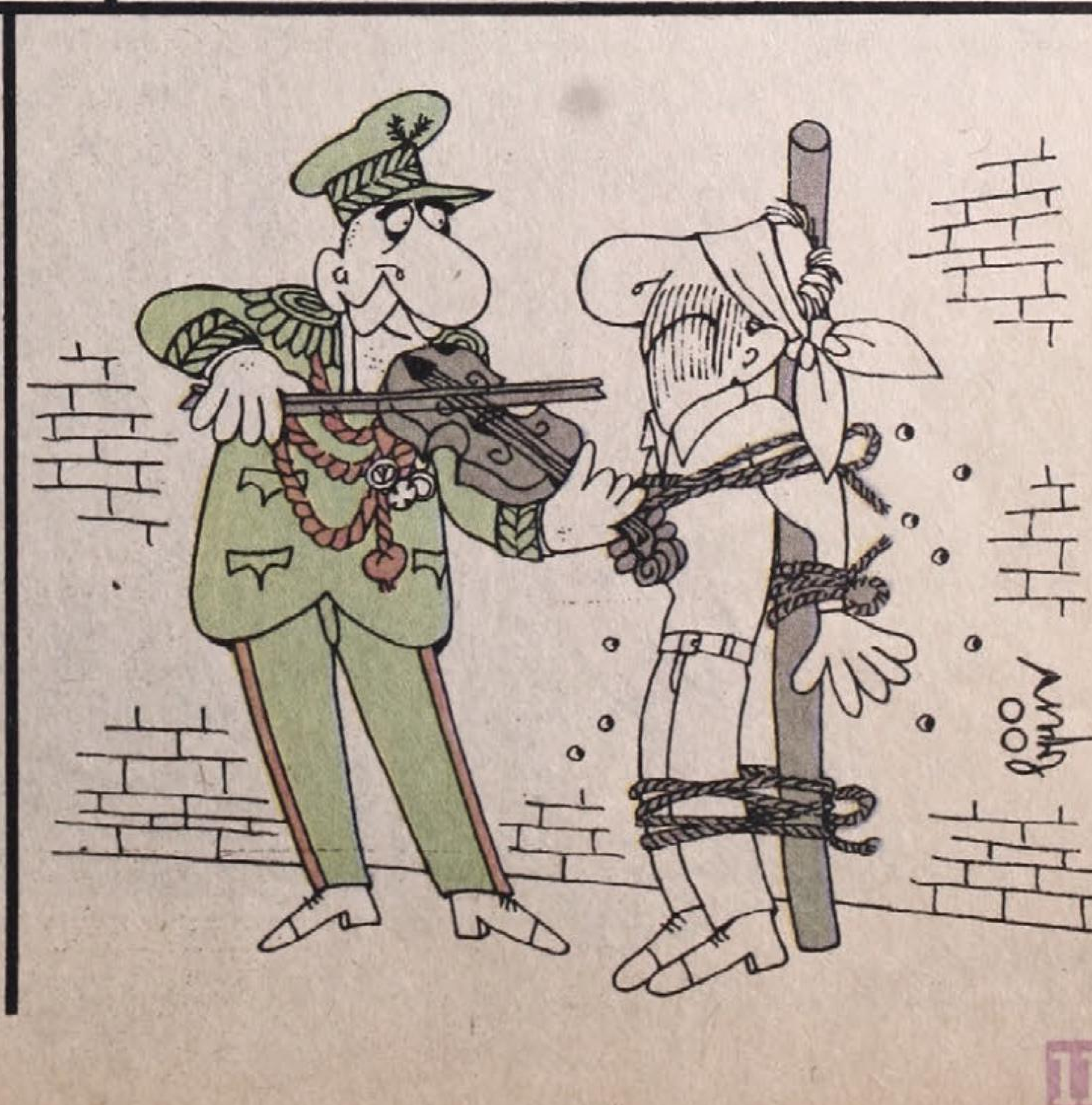
FULÖP,
BRENNER,
DUNAI,
VÁRNAI,
DALLOS,
HEGEDÜS,
BALÁZS-PIRI

GENERAL ART

TAXIKALAND

Hegyeshalom felől érkeztem a minap, amikor a pályaudvaron elegáns bőröltönyben pompázó fiatalember lépett elém. Ujján a slusszkulcs karikáját forgatta:

— Sprechen Sie Deutsch? — kérdezte.

— Ja — mondtam én, mert minek azt titkolni.

— Taxi?

— Es ho nem? — törtem a magyart.

— Akkor kapsz két pofont, mert semmibe vetted a magyaros vendégszeretetet.

Taxiba ültem tehát, mert nekem ennyit megér, hogy elkerüljek két pofont, s mert kíváncsi voltam, meddig terjed a fiatalember vendégszeretete.

— Átrium Hyatt — adtam a nagymenőt, de ehelyett a taxis az Emkénél a Nyugati pályaudvar felé fordult.

— Atrium — mondtam ismét.

— Tudom, azt akarod mondani, hogy nem erre van. Jó, ha ilyen jól ismered a várost, akkor kiszállás, de előbb fizesd ki a számlát.

Nem szálltam ki, mert hátha lesz még érdekesebb dolog is.

Lett is. Felvitt az Orbán tér fölé. Széles mozdulattal mutatott le a városra:

— Schön — mondta, mert ő is tudott németül.

Sajnos, a másik keze is bemozdult, s majdnem felszaladtunk a járdára.

Lefelé jövet a Farkasréti temetőig utaztunk. Szerencsére egy másodperccel előbb fordultunk balra, mint ahogyan szemből az 59-es villamos jött. Különben mehettünk volna egyenesen a ravatalozóba.

— Atrium — mondtam ismét.

— Tudom, hogy az Átrium Pesten van. Ne vitatkozz velem, mert ideges leszek!

Jó ég, hogy vezet ez idegesen, ha nyugodtan is így megy?

Elhagytuk a Hegyalja utat, és az Erzsébet hídon mentünk.

— Na, látod, már látszik is az Atrium!

— Megérkeztünk. A taxaméter ötszázat mutatott. Veszem elő az Adyt, taxisom a fejét rázza.

— Nem forint, schilling. Erre van beállítva az órám. Fizetsz vagy hívom a haverokat.

Dehogy is akartam én találkozni a haverokkal, hiszen embert a barátjáról. Maradt még ötszáz fekete schillingem, odaadtam. Kegyesen bólintott, majd hozzátette:

— Egye fene, a jattot forintban is fizetheted...

Gőz József

PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT

PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Gyermekheverőt; — A Robur 2. számát; — A Rakéta regényújság 1977/37. és 1984/1-től 13. számait; — Dopletta 382 típ. kézi kötőgép magyarra fordított használati utasítását; — Soltész Rezső 1., 2. és 3. kazettáját; — Posztereket és képeket Kesjár Csabáról; — Botond-Bolics György: Így gondozd a Volkswagenedet c. könyvét és bármilyen irodalmat, prospektust (idegen nyelvűt is) a bogárhátú VW-ről; — A Kockás újság 1., 2. és 4. számait; — Az én újságom első számát.

KÍNÁLNAK: Az Eulenspiegel és a Képes 7 régi számait; — Nyomtatott aktképeket; — Számítógépes játékokat; — Singer varrógépet; — Nagyképernyős fekete-fehér Videoton Szuper Sztár televíziót, megkímélt állapotban.

CSERÉLNEK: Nyár végén születendő fajtiszta magyar vizsla kiskutyát Szilvási Lajos: Születésnap júniusban, Csillaghullás, Nem azért született, Ott fenn a hegyen, És mégis őrizetlenül, Fekete ablakok című könyveire; — Üzemképtelen Babetta kismotort üzemképes magnós lemezjátszóra vagy szalagos magnóra, vagy magnós rádióra esetleg hordozható tévére, vagy más hasznos dologra; — Működőképes, nagyképernyős fekete-fehér tévét, villanyvarrógépet, kerámia és kristály virágvázákat, fehér női korcsolyacipőt lehetőleg műsoros videókazettákra; — Singer varrógépet gyermekheverőre; — Aktképeket és számítógépes játékokat hasonlókra; — Az Élet és Tudomány 1988/5-től 21-ig megjelent számait a Robur 2. számára.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

KELJFEL-FŐZŐ

Budapestről látogatóba érkezett barátom egy hazai gyártmányú, Ciklámen névre hallgató kávéfőzővel lepett meg. Hogy kávéfőzőnek nevezhető-e az akármi, azt nem merem állítani, de hogy meglepetés volt, az biztos. Meglepetés, mert használhatatlan.

Hogy a készülék küllemére a gyártó cég rá se bagózott, az biztos. A bakelit fogantyú négy sarkáról még a sorját sem csiszolták le, ezért megfogni is alig lehet. A fedél nem zár rendesen, s amikor fő a kávé, úgy jön alóla a gőz, mint a jó öreg 424-es mozdonyból, kaptatóra menet. Aztán meg kell várni, míg a gőz elillan, különben a fedél alól kiáramló gőz megcsapja az áldozat kezét. Én balga, ráadásul azt hittem, hogy a kávéval töltött szűrőn átfolyt folyadék kerül a készülék felső részébe, a zacc a szűrőben marad. (Jobb helyeken a készülékeknél legalábbis így szokott lenni.) Már eleve gyanakodva néztem a csészébe töltött kávét, mivel nemcsak az óhajtott nedű, zacc is került bele jócskán. Nejem ugyan csitított, hogy az talán nem is zacc, de én kivételesen inkább a szememnek hittem. Mikor a corpus delictit elétálaltam, azzal vigasztalt, hogy elvégre a törökök is zaccos kávét isznak, és mégsem pusztulnak bele.

Szóval, belenéztem a szűrőbe, s kiderült, hogy a zaccnak csak kis része maradt az őt megillető helyen, a többi a masina felső részébe, a kávé részére fenntartott helyen leledzett.

A készülék ráadásul nem áll meg a saját lábán, ugyanis az alja nem sík, nem fekszik fel teljesen a főzőlapra. Így jelentős mennyiségű hő vész kárba, és úgy billeg, mint egy keljfeljancsi.

Igaz, korábbi időkből nincsenek megbízható értesüléseim, de akármi legyek, ha a honfoglalás óta gyártottak ennél használhatatlanabb kávéfőzőt Magyarhonban.

Alexander Deák
Wuppertal

AKI SIET — KIKAP

Múlt évi 45. számunkban „Az sem jó, ha siet" címmel jelent meg észrevétel azzal kapcsolatban, hogy a ráckevei HÉV nem mindig tartja magát a menetrendhez, és hogy Soroksárról csak átszállással lehet eljutni a Boráros térre.

A BKV-tól az alábbi választ kaptuk:

Vonataink menetrendszerűségére üzemegységünk igen nagy gondot fordít. Ennek érdekében a vonalon levő szolgálati helyek, állomások naponta két alkalommal hivatalos óraegyeztetést végeznek.

A menetrendtől eltérő korábbi vonatindulás esetén a mulasztást elkövető dolgozóval szemben szigorú felelősségrevonást alkalmazunk.

Jelenleg Soroksár tömegközlekedését a 66-os, a 66-os gyors és a 166-os autóbuszjáratok, valamint a Ráckevei HÉV-vonal látja el. Közvetlen, átszállás nélküli kapcsolat biztosított az É—D-i metró és Közvágóhíd csomópont irányába.

A Boráros tér és Soroksár közötti közvetlen, átszállás nélküli kapcsolatot csak autóbuszjárattal lehetne megoldani, azonban ez esetben a HÉV-vel párhuzamos közlekedtetés miatt valamelyik járat utasszáma jelentősen lecsökkenne.

Kiss József
Sajtó-, Prop. Szolgálat vezetője

JÉGKORSZAK

Tart a XX. századvég újabb tele, s még mindig nem dőlt el a vita, hogy a lakótelepi járdákat, amelyek nem közvetlenül a házak előtt futnak, vajon ki takarítsa: az IKV vagy a Közterület-fenntartó Vállalat?

Kelenföldön is így van ez húsz éve. Senkiföldjének tekintik ezeket a járdákat. Rügyfakadásig kitart itt a hó, az alattomos jég.

Szívesen „jégre vinném" a két intézmény felelőseit, hadd tapasztalják meg, mit jelent végigbotorkálni az úton egy ködös reggelen.

Átányi László
Budapest

TETŐ-TORTÚRA II.

Tavaly októberben költöztünk új lakásba, ahol szintén Karancs gáztűzhely van a konyhában — tető nélkül! Nem tudtuk miért, így nem is szóltunk eddig senkinek. Hová lett, és miért kell(ene) 300 forintért külön megvennünk? Nagyon kíváncsi vagyok a gyártó cég válaszára.

Marosvölgyi Klára
Orosháza

TÜCSÖK és BOGÁR

Éhezünk

Környékünkön mindössze egyetlen kis közért van, ez hivatott ellátni mintegy 15 ezer ember élelmiszer-szükségletét. A baj ott kezdődik, hogy az eladók ingerültek, gorombák; nyomdafestéket nem tűrő hangon beszélnek, sőt, verekszenek azokkal a vásárlókkal, akik szóvá merik tenni a többletszámlázást.

Egy vásárló
(aki fél a retorziótól)
+ 15 ezer aláírás

Országos Vásárlói Felügyelőség:

Helyszíni vizsgálataink alkalmával megállapítottuk, hogy a bejelentők panasza jogos. Az ügyben érdemben intézkedtünk: a probléma végleges megoldása érdekében a dolgozókat elbocsátottuk, az élelmiszerboltot felszámoltuk, az üzletet átalakítottuk, helyén nemsokára italbolt fog működni.

Tökéletes megoldás!

(A Népszavából ollózta Alszegi József, bajai olvasónk)

Felül hölgy, alul malac — fura kis kentaur!

(A Magyar Mezőgazdaság c. lapból nyirta Barabás Zoltán)

Fedett tanuszoda épült Mezőtúron

A SZOT főtitkára avatóbeszédében higgadtságot kért a dolgozóktól

Ne ugráljunk, emberek! Várjuk meg, amíg bedobnak a mélyvízbe!

(A Népszabadságban találta F. I.)

Egyre fogyatkozik a Romániában élő, jelenleg 230 ezer fős német nemzetiség. A Német Szocialista Köztársaság már 11 ezer márkát fizet Romániának egyetlen kivándorlóért, és tovább-

Hiába, a mi győzedelmes eszméink...!

(A Déli Hírlapból nyirta Nagy András, nyékládházi olvasónk)

zánkban ez az első olyan intézmény, amely az egészségmegelőzést tűzte ki feladatául, s a gyógyító megelőzésre helyezik a hang-

Vagy ha az egészséget nem sikerül megelőzni, akkor a betegség karbantartásáról gondoskodnak.

(A Nők Lapjában találta Gy. Szántó Klára)

– Ugye tanár úr, ha nem is lesz kötelező, mi ketten kitartunk az orosz mellett!...

NEM KELL ROSSZRA GONDOLNI

című rejtvényünk helyes megfejtése:

— Szégyelld magad, vén disznó, inkább a hangjára figyelnél.

300—300 forintot nyert:

Vasvári Erzsébet, Kecskemét, Kölcsey u. 5. 6000.
Borsody Gyuláné, Budapest, Maros u. 30. 1122.
Vezendi Sándor, Derecske, Kandia u. 30. 4130.

A nyereményeket postán küldjük el.

TRIBÜN

Híre járt, hogy a Braves baseballcsapatának nézőszáma az elmúlt bajnokság során jelentősen visszaesett és még a 850 000-et sem érte el.

— Ez lett volna a jó év arra — mondta Gerald Perry, a csapatkapitány —, hogy átfestessük a lelátó székeit.

* * *

A Real Madrid nagy önkiszolgáló étkezdéjének vezetői felfigyeltek arra, hogy az ott kosztoló sportemberek szívesen visznek magukkal „emlék” gyanánt néhány evőeszközt, poharat. Így a szezon végén nagy ládákat állítottak az étterem bejáratához, a következő felirattal: „Kérjük, szíveskedjék a kölcsönvett holmit ide helyezni!” Az akció váratlan eredménnyel járt. Két nap alatt a ládákat is elvitték.

* * *

A másfél mázsás rögbijátékos egyetemi ösztöndíjat kap. Tanév kezdetekor a barátja körülviszi az egyetemen s büszkén mutatja a százezer kötetes könyvtárat is. A sportember csodálkozik:

— Úgy érted, hogy ezt itt mind ingyen lehet olvasni?

— Természetesen.

A nagydarab gyerek leroskad egy asztal mellé, sóhajt:

— Hát akkor hozhatod az elsőt.

* * *

Amerikai rögbilegenda, Vince Lombardi, a nagyhírű edző vacsora után lefekszik.

— Te jó Isten — mondja a felesége —, milyen hideg a lábad!

A mester szeliden ránéz az asszonyra.

— Mondtam, hogy négyszemközt nyugodtan nevezhetsz Vincének.

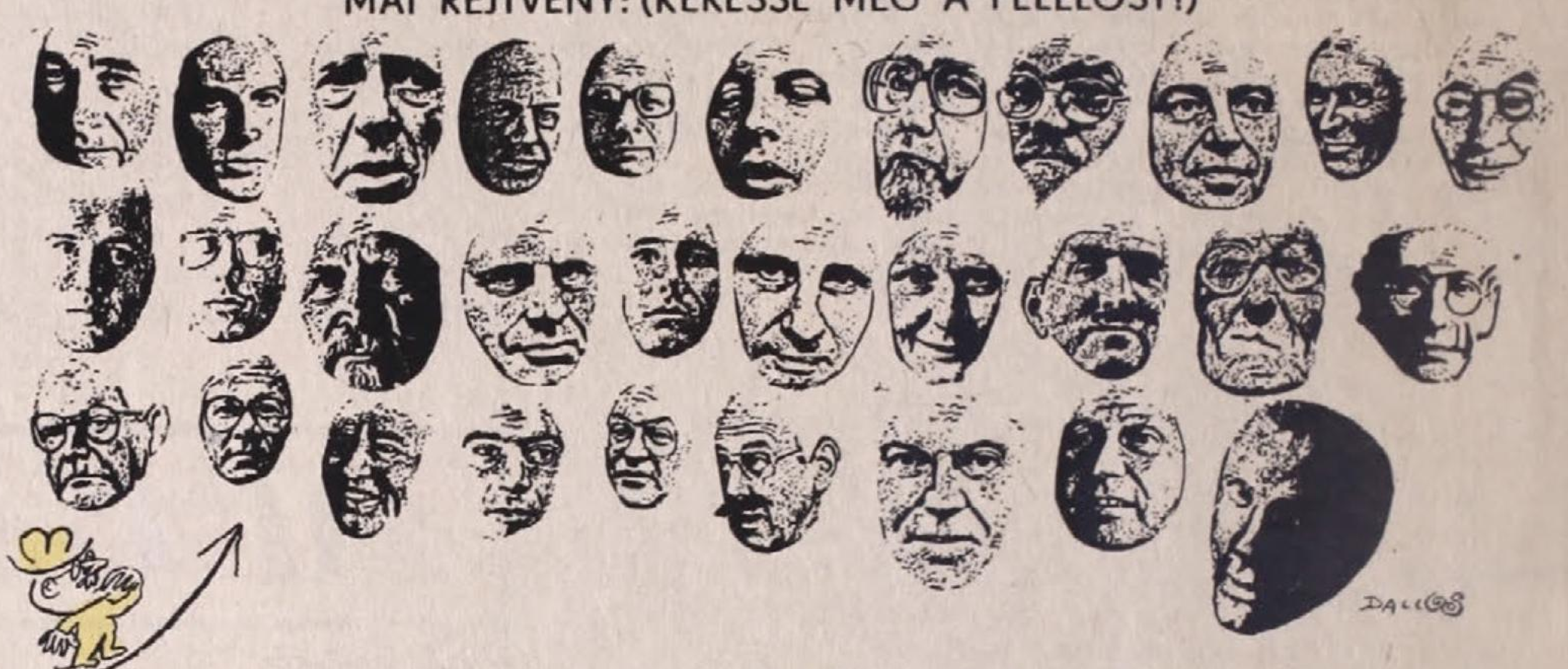
* * *

Az ifjú csatár a ház előtt dédelgeti, simogatja az új kocsiját. A felesége kinéz az ablakon.

— Ha van lélekvándorlás — sóhajtja —, a következő életemben szeretnék a férjem autójának születni.

(p. p.)

MAI REJTVÉNY: (KERESSE MEG A FELELŐST!)

A megfejtést sehovase kell beküldeni. A megfejtőt sem.

HAJÓTÖRÉS

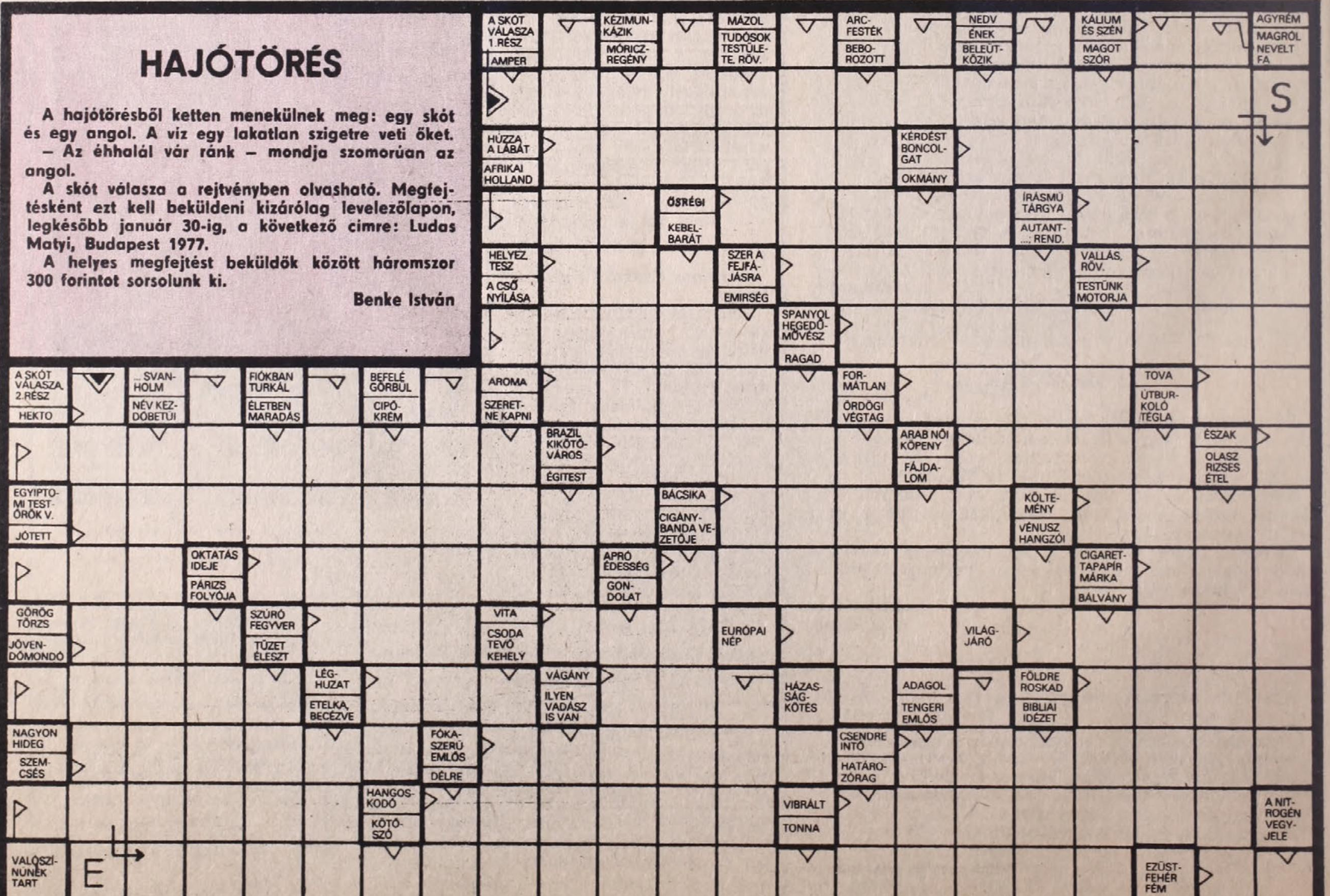
A hajótörésből ketten menekülnek meg: egy skót és egy angol. A víz egy lakatlan szigetre veti őket.

– Az éhhalál vár ránk – mondja szomorúan az angol.

A skót válasza a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb január 30-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

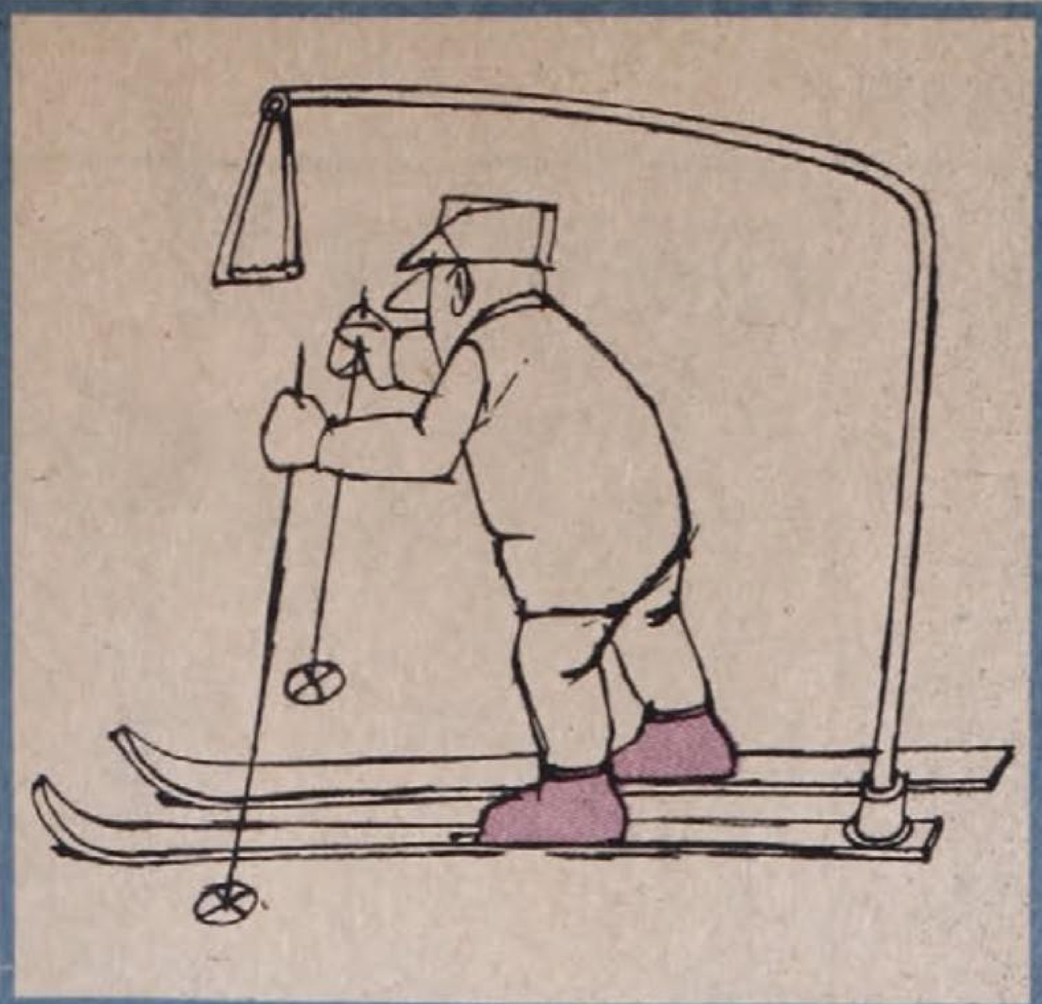
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

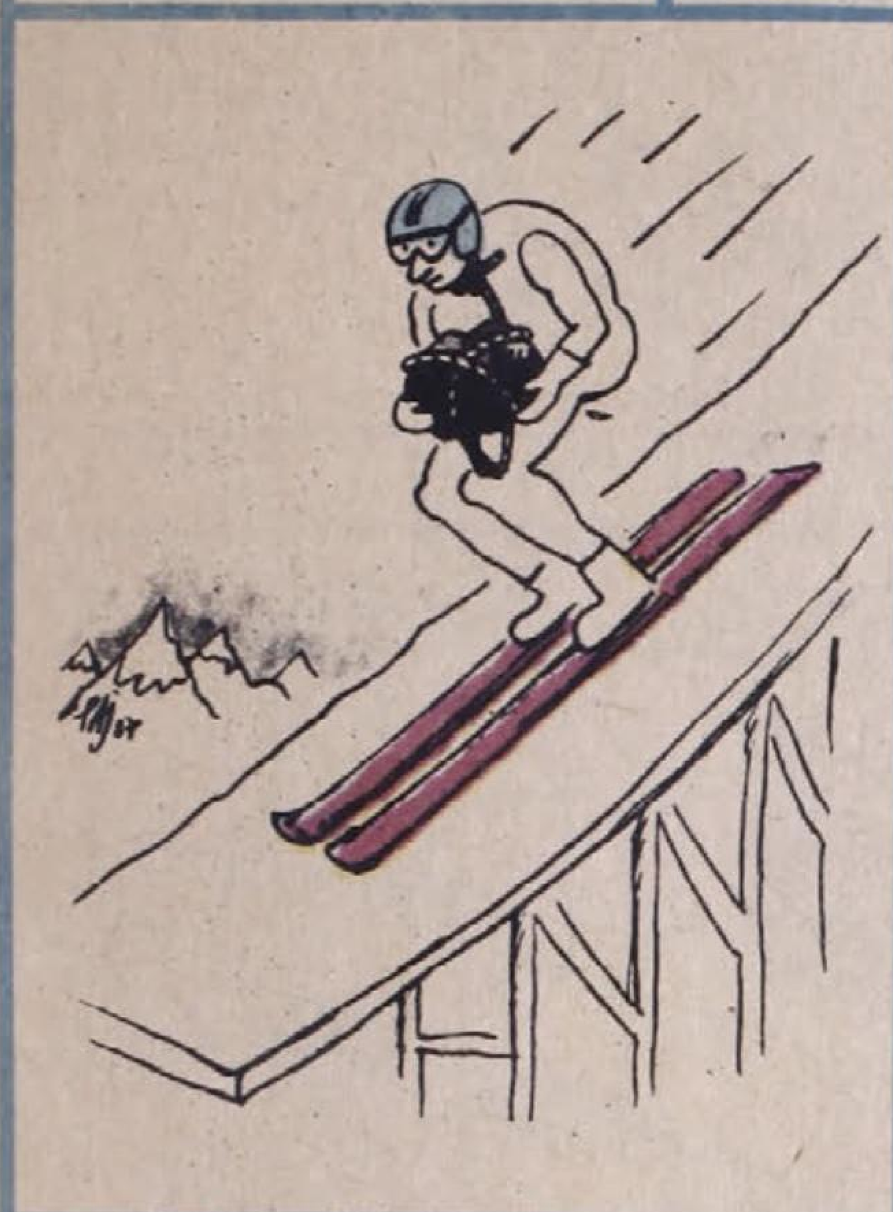
Benke István

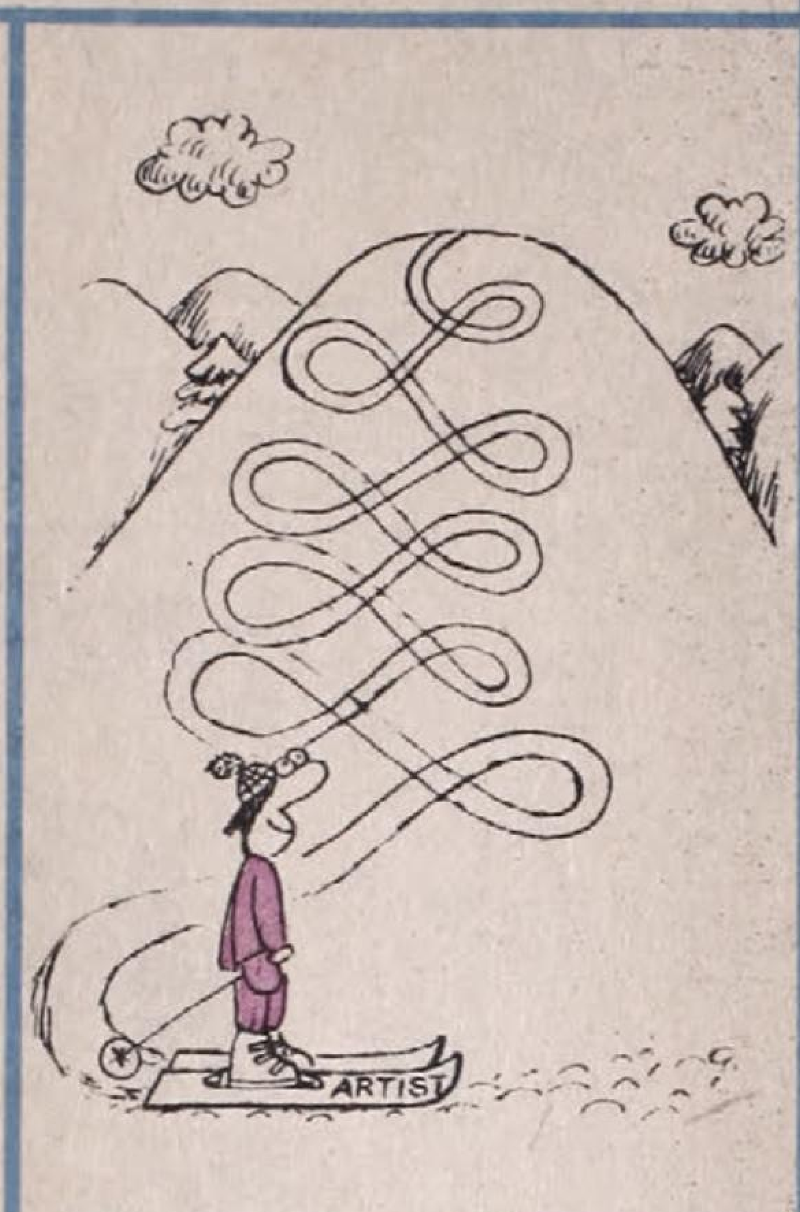

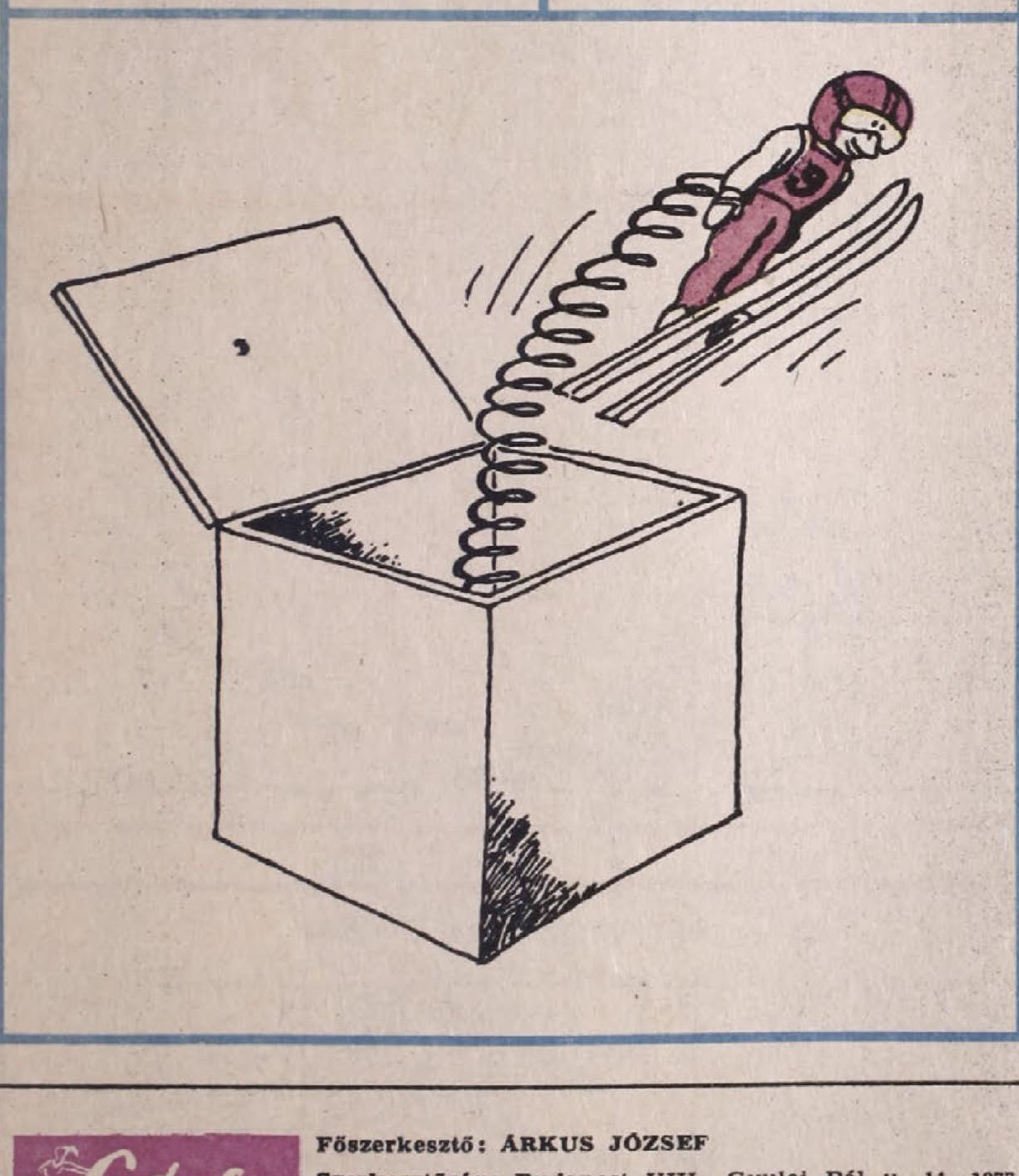
IMPORT HUMOR

SÍSZEZON

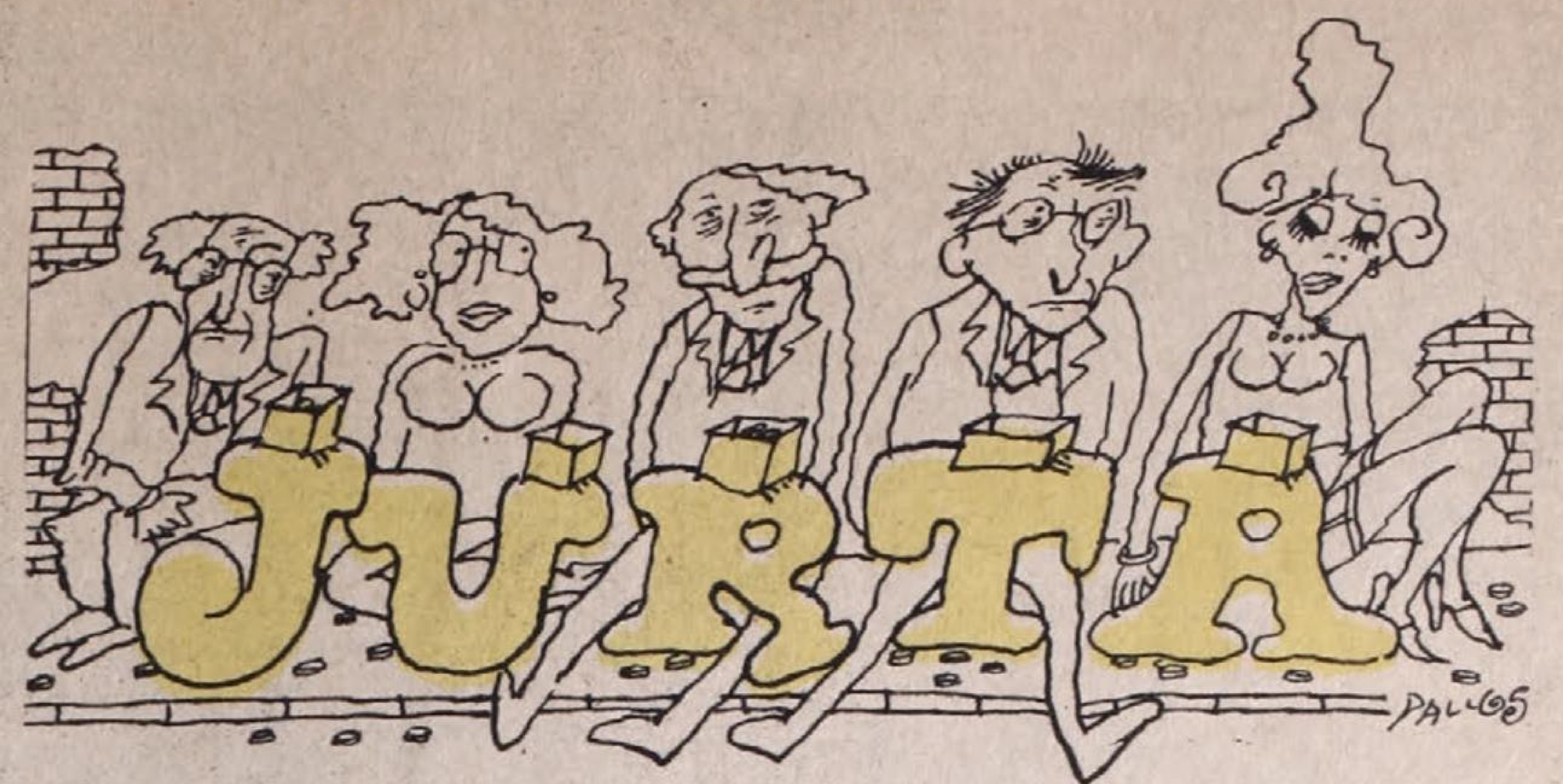

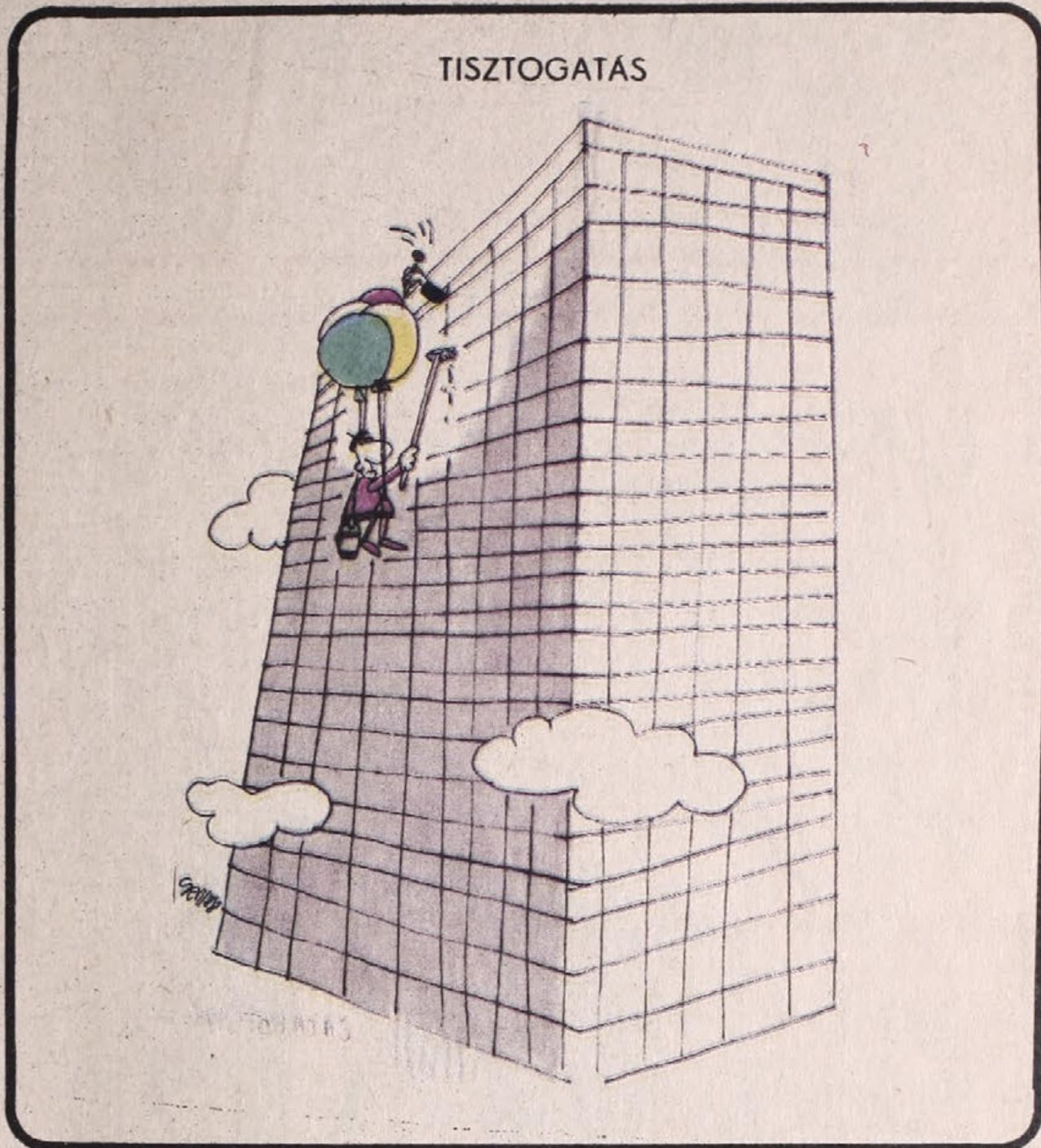

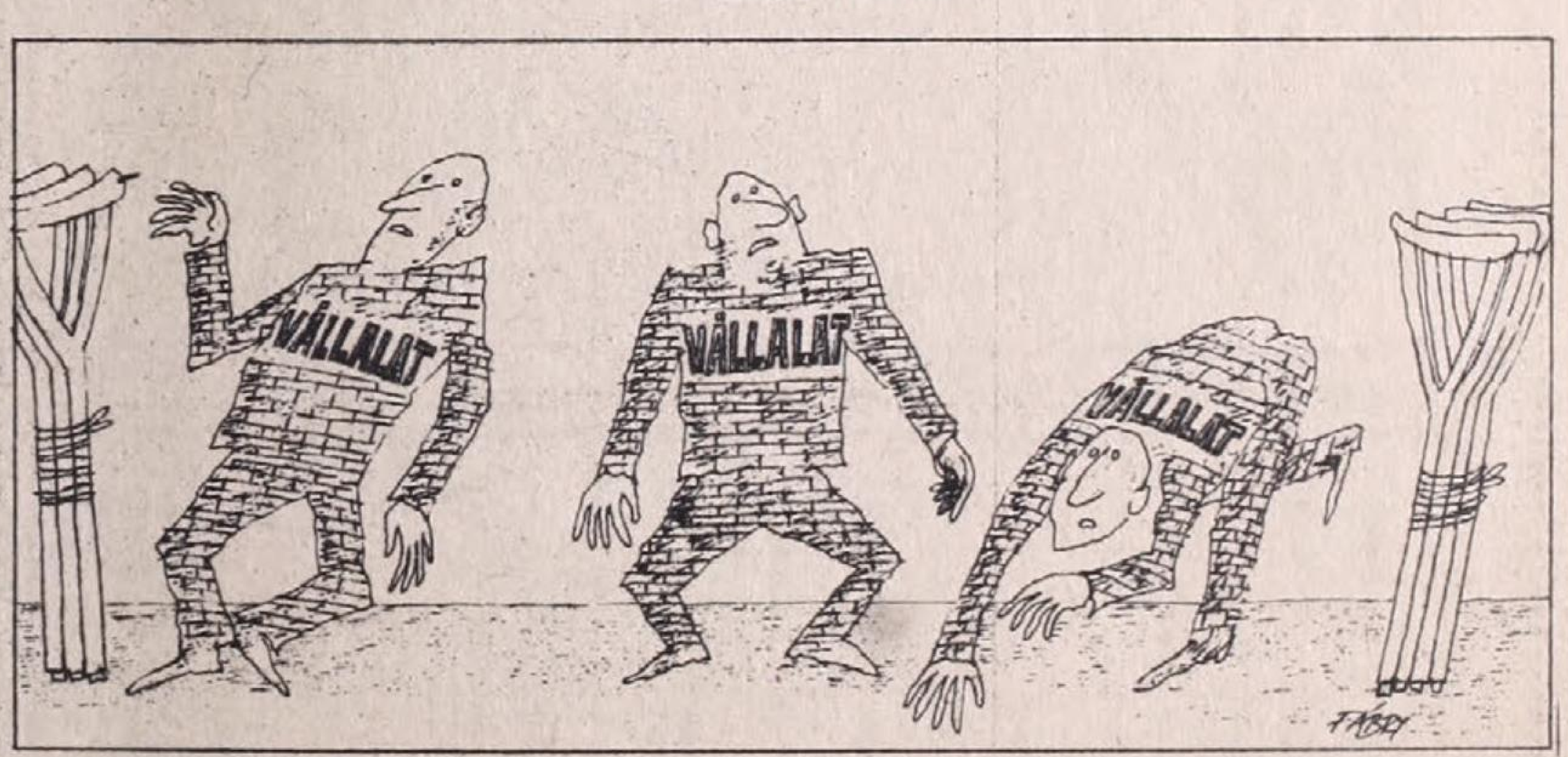
UTCASZÍNHÁZ

TISZTOGATÁS

GYÓGYTORNA

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 382-399, 384--300

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft, egy évre 192 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

89.2308/04-66-22

Felelős vezető: a Zrínyi Nyomda vezérigazgató-helyettese

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

REKLÁMBAN ISMERJÜNK TRÉFÁT!

A Ludas Matyi és a Magyar Reklámszövetség pályázata

A lapban megjelent pályázati reklámokra voksoló olvasók között egy 5000 forintos első díjat és vigaszdíjat sorsolunk ki.

Egy-egy hét leginkább tetsző hirdetésére, a Ludas Matyiból kivágott igazolószelvénnyel lehet szavazni. Kérjük a lap alján található szelvényen a legjobbnak ítélt reklámot aláhúzni, s a szelvényt nyílt levelezőlapra fölragasztva beküldeni. (Címünk: Ludas Matyi, Budapest, 1977.) Minden beérkezett szavazat egyben sorsjegy is!

Eredményhirdetés: 1989. április elsején.

- - - - - - - - - - - - - ✂ -

4. SZÁM PASKAL **4. SZÁM SKÁLA**

ZENÉS SZUPERMARKET

– Akkor holnap tizkor a csillárosztályon melegedünk . . .!

KITÉRŐ

A HAJSZA VÉGE

– Most itt állunk egy használt Opellal, és nem tudunk kenyeret, tejet meg benzint venni . . .

RÉGI MOZGALMI EMBER

– Túléltem Horthyt és Rákosit, és most rámegyek egy tejtermék áremelésre?!